
ÚVODNÍ KNIHA

MYSTICKÝ LÉČITEL

TAJEMSTVÍ CHRONICKÝCH I ZÁHADNÝCH
NEMOCÍ A JEJICH LÉČBA

ANTHONY WILLIAM

 metafora

Od autora bestsellerové řady *Mystický léčitel: Léčivá síla ovoce a zeleniny, Štítná žláza, Játra, Štáva z řapíkatého celeru a DETOX jako cesta ke zdraví*

Autor této knihy nemá v úmyslu zpochybňovat lékařské
či jiné odborné rady obecně ani předepisovat použití
jakékoli techniky coby způsob diagnózy nebo léčení
pro jakýkoli fyzický, emocionální či zdravotní stav.

Autorovým záměrem je pouhé poskytnutí informací
neoficiální a obecné povahy, které se mohou stát součástí
hledání cesty k emocionální a duchovní pohodě.

Za případné přímé či nepřímé důsledky, k nimž by mohlo dojít
na základě některých informací obsažených v této knize,
nenesou autor ani vydavatel žádnou odpovědnost.

Předtím, než se kdokoli z čtenářů rozhodne
zařídít se podle návrhů z této publikace,
měl by zkontrolovat svůj zdravotní stav s odborníkem.

— ÚVODNÍ KNIHA —

MYSTICKÝ LÉČITEL

— ÚVODNÍ KNIHA —

MYSTICKÝ LÉČITEL

*Tajemství chronických i záhadných
nemocí a jejich léčba*

ANTHONY WILLIAM

Přeložila Eva Fuková

metafora

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

MEDICAL MEDIUM

Copyright © 2021 by Anthony William

Originally published in 2015 by Hay House, Inc. USA

Translation © Eva Fuková, 2021

This is the second, revised edition.

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2022

All rights reserved

ISBN 978-80-7625-614-9 (pdf)

ISBN 978-80-7625-212-7 (print)

Pro Indigo, Ruby a Great Blue

OBSAH

<i>Předmluva</i>	9
<i>Odpovědi pro naši dobu</i>	11
<i>Úvod</i>	15

Část I: Kde to všechno začalo 21

Kapitola 1	Jak jsem se stal léčitelem	23
Kapitola 2	Pravda o záhadných nemocech	41

Část II: Skrytá epidemie 55

Kapitola 3	Virus Epstein-Barr, chronický únavový syndrom a fibromyalgie	57
Kapitola 4	Roztroušená skleróza	99
Kapitola 5	Revmatoidní artritida	107
Kapitola 6	Hypotyreóza a Hashimotova tyroiditida	114

Část III: Tajemství dalších záhadných nemocí 125

Kapitola 7	Diabetes 2. typu a hypoglykemie	127
Kapitola 8	Únava nadledvin	139
Kapitola 9	Kandidóza	151
Kapitola 10	Migréna	163
Kapitola 11	Pásový opar – pravá příčina kolitidy, onemocnění čelistního kloubu, diabetické neuropatie a dalších problémů	175
Kapitola 12	Porucha pozornosti s hyperaktivitou a autismus	189
Kapitola 13	Posttraumatická stresová porucha	203
Kapitola 14	Deprese	217
Kapitola 15	Premenstruační syndrom a menopauza	228
Kapitola 16	Lymeská nemoc	245

Část IV: Cesta k uzdravení

269

Kapitola 17	Zdravé trávicí ústrojí	271
Kapitola 18	Zbavme mozek a tělo toxinů	294
Kapitola 19	Co nejíst	310
Kapitola 20	Strach z ovoce	322
Kapitola 21	Co potřebujete vědět o doplňcích stravy	336
Kapitola 22	Čtyřtýdenní léčebné pročištění	346
Kapitola 23	Léčivé recepty	365
Kapitola 24	Meditace a techniky pro zdraví duše	459
Kapitola 25	Andělští pomocníci	485
Kapitola 26	Udržme si víru	503

Rejstřík

506

Tato kniha má co nabídnout všem bez ohledu na to,
jakou stravu, dietu nebo výživový systém dodržují.
Je určena každému, kdo chce získat nejnovější
dostupné vědomosti o léčení.

Zde uvedené informace jsou neutrální, nezávislé.
Jde mi o to, aby se praktici i léčitelé seznámili s tímto
vědění a mohli pomáhat více lidem. Jde o to,
abyste se s ním seznámili i vy a zjistili,
jak se můžete sami uzdravit. Jde mi o pravdu.

Pravda o světě, o nás samých, o životě, o jeho smyslu –
to všechno přichází s uzdravením.
A pravdu o uzdravení teď držíte ve svých rukou.

— Anthony William, mystický léčitel

PŘEDMLUVA

Jak víte to, co víte?

Většinu vědomostí jste získali učením – od rodičů, přátel, ve škole, z knih a na ulicích. O těchto vědomostech víte, že je máte.

Hluboko ve vás je však ještě další vědění. Víte například, že jste, že existujete. Že vy jste vy. S tímto vědomím jste se narodili.

Pak existuje další typ vědění, o němž se těžko hovoří, protože většina lidí je považuje za samozřejmé. Je to vědění těla, jak fungovat. Aniž byste museli být kardiolog, vaše srdce ví, jak přečerpávat krev. Nemusíte být gastroenterolog a vaše střeva vědí, jak trávit potravu a vstřebávat ji.

Další typ vědění se projevuje jako pocit, například instinkt nebo intuice. Je to vysoce inteligentní vědění a svým způsobem jakési kouzlo. Umožňuje vědět věci, které jste nikdy neviděli ani jste o nich neslyšeli. Je to vědění, jemuž se doporučuje věřit. Odkud ale pochází? A jak se stane, že jím disponujete? Kdo rozhoduje, kdy se na ně napojíte?

Jako člověku vědeckému mi vštěpovali, že musím věřit pouze tomu, co mohu pozorovat, měřit, testovat a reprodukovat. Jako člověk emocionální však nemohu měřit lásku k manželce a dětem – přestože je skutečnější než kterákoli buňka, již jsem kdy zkoumal pod mikroskopem, a tedy i mnohem důležitější.

Odnepaměti se objevují lidé s mimořádnými schopnostmi – s různými typy vědění a s téměř nadpřirozenými dovednostmi. Učenci, kterým jsou známé věci, s nimiž by si stěží poradily i počítače; géniové ve všech oblastech lidského konání, například v hudbě, výtvarném umění či sportu.

Nedávno jsem se dozvěděl o lidech, kteří komunikují s těmi, kdo odešli na druhý břeh. Spiritistická média zaplavují zemi a sdělují fascinující informace, o nichž si jsou lidé jistí, že pocházejí od jejich drahých zesnulých. Jednou z mých nejoblíbenějších knih je *Mnoho životů, mnoho Mistrů* od Briana Weisse. Doktor Weiss pomocí hypnózy vrací klienty do minulých životů, a dokonce do období

mezi jednotlivými životy, kdy jim duchovní mistři předávají pozoruhodné zprávy. Tato sezení mají na účastníky silné léčivé účinky.

A potom jsou tu léčitelé. Muži a ženy – někteří z nich slavní – se schopností vrátit zrak nevidomým, pohyb ochrnutým a zdraví nemocným. Právě ti mě fascinují nejvíc. Možná jim trochu závidím. Chtěl bych mít dar léčit dotekem. Hned bych se tomu naplno věnoval a s léčením bych začal v dětských nemocnicích.

Kdykoli slyším o člověku se zvláštními léčitelskými schopnostmi, okamžitě se s ním chci seznámit, spolupracovat s ním, využít jeho daru pro sebe, posílat k němu pacienty a doufat, že si osvojím jeho schopnosti. A tak jsem se dostal do kontaktu s Anthonym Williamem.

Před několika roky jsem trpěl neustálou bolestí břicha a ultrazvuk odhalil nádor v játrech. Následné vyšetření magnetickou rezonancí diagnózu potvrdilo a objevilo také zduřené lymfatické uzliny v třísle. Vyděsilo mě to. Domluvil jsem si biopsii uzliny a ještě před dohodnutým termínem jsem dostal Anthonyho telefonní číslo. Rychle jsem si s ním dojednal schůzku a už během první minuty konzultace se zmínil o játrech – a dokonce správně předpověděl výsledek plánované biopsie. Doporučil mi doplňky stravy a potraviny, po nichž okamžitě ustoupily bolesti břicha, které s nádorem jater nesouvisely (způsobovala je dříve nedia-
gnostikovaná stará nezhoubná cysta).

Od té doby s Anthonym probírám zdraví své ženy a dětí a pokaždé dostanu účinnou radu. Poslal jsem k němu také mnoho zvědavých a nepředpojatých pacientů a od všech jsem získal příznivou zpětnou vazbu. Kde se jeho vědomosti berou, to nechám na vás. Já se domnívám, že jeho vědění pramení ze stejné frekvence jako intuice, jenom je silnější. Anthony to popisuje jako hlas, který mu mluví do ucha.

Když mi oznámil, že napsal knihu, zaradoval jsem se. Konečně se od někoho s nadpřirozenými léčivými schopnostmi dozvím, jak to funguje, o jeho osobní minulosti a zkušenostech. Když jsem si knihu přečetl, byl jsem z ní úplně unešený. Je velice dobře napsaná, upřímná, zajímavá, pokorná, úchvatná. Lépe to vystihnout nedokážu a mám radost, že vás čeká stejný zážitek. Cesta do mysli a duše pravého léčitele, to je lepší než let do vesmíru.

Doufám, že se vám kniha bude líbit stejně jako mně.

Srdečně,
MUDr. Alejandro Junger,
jeden z nejúspěšnějších na žebříčku *New York Times*,
autor knih *Clean, Clean Eats and Clean Gut*

Odpovědi pro naši dobu

Držíte v ruce knihu, která všechno spustila – vylepšené, aktuální vydání titulu, v němž jsem poprvé díky informacím seshora otevřel dveře většímu počtu lidí, aby dostali odpovědi, mohli se léčit a získat zpět své životy.

Ať už je pro vás rozšířené vydání *Mystického léčitele* první kniha z řady *Mystický léčitel*, již čtete, nebo znáte všechny moje knihy, musíte vědět následující: o účinnosti léčebných technik zde uvedených existují záznamy. Lidé z celého světa, kteří vyzkoušeli všechno, co jim lékařský výzkum a věda mohly nabídnout, zjistili, že mé informace jim umožnily povstat z popela.

Od chvíle, kdy tato kniha poprvé spatřila světlo světa, jsem měl možnost každý rok vydat další knihu z řady *Mystický léčitel* s cílem pomáhat lidem dosáhnout nové úrovně léčení a uvědomění. Každá z nich se objevila ve správný čas. Poslední, *Detox jako cesta ke zdraví*, vyšla na jaře 2020 – v době, kdy svět nutně potřeboval antivirovou očistu. A nové vydání *Mystického léčitele*, první knihy řady, nadržíte v ruce v tomto okamžiku bezdůvodně.

Déle než třicet pět let učím lidi o virech. Lékaře, odborníky v oblasti zdraví a mnoho dalších seznamuji s tím, jak se viry chovají v těle, jak se můžeme chránit a jak se virů zbavit, abychom se uzdravili. Když se první vydání *Mystického léčitele* dostalo na veřejnost, zdravotnické komunity ještě nevěděly, že viry jsou příčinou epidemie chronických nemocí, která se rozvíjela posledních sedmdesát let. Díky nespočtu čtenářů, kterým se vrátilo zdraví a vitalita, protože se řídili doporučeními v následujících kapitolách – a také díky doktorům, kteří se zde dozvěděli pravdu –, začaly tyto informace zapouštět kořeny. Vydáním této knihy vyšla najevo pravda, že za většinu zdravotních potíží, jimiž v současnosti trpíme, jsou zodpovědné viry.

Od počátku vám poskytuji informace potřebné k tomu, abyste mohli chránit sebe a svoji rodinu, abyste se stali silnějšími a hrozby jako viry vás nedokázaly přemoci. To vždy bylo jedním ze základů informací *Mystického léčitele*.

Současná doba si žádá návrat k základům. Tento okamžik vyžaduje, abyste zís-

kali přístup k co možná nejaktuálnějším informacím týkajícím se léčení. Jako vždy nejde pouze o víry, nýbrž také o ostatní hrozby skrývající se v životním prostředí, před nimiž se můžeme chránit pouze tehdy, když máme správné znalosti.

Na následujících stránkách najdete nadčasová doporučení, která tato kniha vždy nabízela, a také nejnovější informace týkající se současné doby. Jestli jste četli první vydání *Mystického léčitele*, musíte vědět, že se vyplatí přečíst si i toto nové vydání, abyste se nepřipravili o novinky.

Patří k nim:

- **Pravda o tom, jak covid souvisí s chronickým onemocněním**

Informace důležité pro všechny najdete ve třetí kapitole, „Virus Epsteina-Barrové, chronický únavový syndrom a fibromyalgie“.

- **Rozšířené seznamy doplňků stravy včetně dávkování k doplňkové léčbě chronických symptomů a onemocnění**

Jelikož se dostupnost a kvalita doplňků stravy může časem měnit, jejich seznamy na konci každé kapitoly v Části I a Části III byly aktualizovány a shodují se s těmi v knize *Detox jako cesta ke zdraví*. V Části IV najdete novou kapitolu, kde se o nich dozvíte vše, co potřebujete, a také to, jak posílit imunitní systém pomocí šokové terapie zinkem a vitamínem C.

- **Léčivé recepty**

Jako podpora a motivace během čtyřtýdenního léčebného pročištění (což je mimochodem antivirová očista – stejně jako všechna pročištění *Mystického léčitele*) vám poslouží recepty doplněné barevnými fotografiemi.

- **Další techniky pro léčení duše a duchovní podpora seshora**

Váš pobyt na Zemi má konkrétní smysl. I když čelíme velké nejistotě a změně, je potřeba, abyste našli způsoby, jak se na tento smysl napojit. K tomu jsou zde rozšířená dvacátá čtvrtá kapitola, „Meditace a techniky pro zdraví duše“, dvacátá pátá kapitola „Andělští pomocníci“ a dvacátá šestá kapitola „Udržme si víru“. Tyto velice účinné techniky – při nichž ani nemusíte opustit postel – můžete využít, potřebujete-li navodit klid, uzemnění a celistvost. Nikdy nezapomeňte na sílu kroků, které podnikáte, abyste se vyléčili. Kdykoli se snažíte o sebe pečovat, vaše hledání pravdy a vitality pomáhá osvobodit ostatní.

Díky této knize se testování na virus Epsteina-Barrové (EBV) stává běžnou praxí ve světě konvenční i alternativní medicíny, protože lékaři začínají dávat záhadné symptomy pacientů do souvislosti s EBV. Je to díky stovkám tisíc lidí, kteří se o tyto informace podělili se svým doktorem. Čtenáři i nadále seznamují víc a víc

poskytovatelů lékařské péče s touto knihou, což vedlo k hledání hlubších příčin chronických onemocnění – a k tomu, aby se EBV bral vážně. Před vydáním *Mystického léčitele* EBV téměř nikoho neznepokojoval. Zdravotnické komunity nevěděly, čeho je virus schopen – protože lékařský výzkum a věda netušily, že EBV vyvolává symptomy, které způsobují neurologické problémy. Teď se testování na EBV stává součástí každodenní práce v lékařské ordinaci. Výzkum a věda konečně začínají nacházet spojitost mezi virem Epsteina-Barrové a desítkami onemocnění.

Tato kniha také přiměla lékařský výzkum a vědu, aby odstranily lymeskou nemoc ze skupiny bakteriálních onemocnění a zařadily ji, prozatím, do skupiny autoimunitních nemocí. Označení za autoimunitní sice nesvědčí o plném pochopení jejích symptomů, ale touto změnou lékařský výzkum a věda přiznávají, že „lymeské nemoci nerozumíme tak dobře, jak jsme si myslely“ – a to je velký posun vpřed. Je to důkaz, že čtenáři začali využívat informací v šestnácté kapitole „Lymeská nemoc“. Je to díky lidem, kteří si v *Mystickém léčiteli* přečetli, že lymeská nemoc je virového, ne bakteriálního původu, informaci sdělili svému lékaři, řídili se doporučeními uvedenými v této knize a zaznamenali výsledky. Je to také díky doktorům, již se během své práce seznámili s touto pravdou. Mnozí lékaři dokonce nové způsoby léčby sami vyzkoušeli.

Tato kniha rovněž přinesla širší pochopení toho, jakou škodu dokážou napáchat toxické těžké kovy – kolik onemocnění způsobují, když jsou přítomny v těle. Díky těm, kdo si přečetli informace *Mystického léčitele* a rozhodli se provést změny, se také vztah mezi toxickými těžkými kovy a viry začíná dostávat do povědomí.

Toto je jenom několik ze změn, které začínáme vidět, jak se pravdu dozvídá víc a víc lidí. Jsem zde jako posel nabízející živá slova seshora s odpověďmi na to, co dnes nejvíc ohrožuje zdraví. S novým vydáním knihy je potenciál pro posun vpřed ještě větší.

Zasloužíte si znát pravdu a vědět, jak můžete chránit sebe a své blízké. Vždy mějte na paměti: vaše úsilí léčit se má větší význam, než tušíte.

S požehnáním
Anthony William, Mystický léčitel

„Držíte v ruce knihu, která všechno spustila –
vylepšené, aktuální vydání titulu,
v němž jsem poprvé díky informacím seshora
otevřel dveře většímu počtu lidí,
aby dostali odpovědi,
mohli se léčit a získat zpět své životy.“

— Anthony William, mystický léčitel

ÚVOD

Vyzkoušeli jste všechno, zašli jste všude, a přesto vaše zdraví není, jaké by mělo být? Chcete se ujistit, že jste si své utrpení nevsugerovali ani nezpůsobili?

Děsí vás narůstající výskyt nemocí, jako je rakovina? Hledáte způsoby prevence?

Chcete zhubnout? Vypadat a cítit se mladší? Mít víc energie? Pomoci milovanému člověku, který je nemocný? Zabezpečit rodině štěstí a spokojenost?

Chcete mít pocit, že jste to zase vy? Znovu nabýt duševní svěžesti a rovnováhy? Získat duchovní podporu a čerpat ze schopností své duše?

Chcete se vypořádat s výzvami 21. století?

Jste zmatení rozporuplnými informacemi týkajícími se zdraví a chtěli byste dostat srozumitelné odpovědi, které pomohly milionům lidí?

Pak je tato kniha pro vás. Nikde jinde odpovědi nenajdete.

Každým rokem se odpovědi dostávají k širším masám lidí. Tyto informace se šíří do světa, někdy jsou nesprávně interpretovány a často u nich chybí odkaz na knihy z řady *Mystický léčitel* nebo na moje přednášky. To, co zde čtete, pochází z původního zdroje.

Tato kniha je jiná než ostatní. Nenajdete zde citace, odkazy na studie, protože obsahuje informace předbíhající svou dobu, informace přicházející seshora. Možná vám připadá, že tyto pravdy a fakta pocházejí z jiných zdrojů, ale jsou od Ducha soucitu, zdroje, o němž se dozvíte víc v první kapitole „Jak jsem se stal léčitelem“. Tam, kde mě Duch u konkrétní studie odkázal k pozemskému zdroji, najdete poznámku pod čarou. Věda objevila něco z toho, o čem zde píšu, a ještě ji čeká hodně práce. Vše, co svěžuji těmto stránkám, pochází od vyšší autority, Ducha soucitu, který chce, aby se všichni uzdravili a dostáli svým možnostem.

Kniha odkrývá mnohá z nejcennějších léčebných pravd Ducha. Je odpověď pro každého, kdo trpí chronickým onemocněním nebo záhadnou nemocí, s níž si lékaři nevědí rady.

Není však pouze pro lidi, jejichž každodenní život omezují symptomy a nemoci. Je určena všem obyvatelům naší planety.

Módní trendy a výstřelky v oblasti péče o zdraví přicházejí a odcházejí, podle toho, jak velkou mají finanční podporu a propagaci. Když je některý populární, proniká do vědomí lidí. Potom se objeví nová zajímavost, stará pohasne, a my jsme příliš zaujati novým nablýskaným obalem, než abychom si uvědomili, že obsahuje stále tytéž mylné názory. S každým uplynulým desetiletím zapomínáme na chyby minulosti a historie se opakuje.

Na rozdíl od jiných publikací o zdraví, které zaobalují tytéž staré teorie do nového chytlavého pozlátka, obsahují následující stránky léčivé rady od Ducha soucitu. Když se před několika lety dostalo první vydání této knihy k masám lidí, vzniklo nové hnutí zaměřující se na příčiny chronických nemocí. Rozšířené vydání Mystického léčitele vychází ze stejného základu jako to první, ale obsahuje nové a aktuální informace a podporu. Je tedy důležité, že se objevilo na trhu – může poskytnout další vzdělání zdravotnickým komunitám a lidem dopřát šanci získat svobodu v oblasti zdraví.

DOBA ZRYCHLENÁ

Naši současnou éru nazývá Duch soucitu *dobou zrychlenou*. Nikdy předtím se civilizace neměnila takovým tempem.

Technologie způsobily převrat ve všem, co k životu patří. Žijeme v době divů a úchvatných možností.

Je to rovněž doba nebezpečná. Když začneme mentálně zpracovávat něco nového, už to zastarává. Žijeme v takovém spěchu, až máme neustále pocit, že musíme být o krok napřed. Spolu s lehce dostupnými nejnovějšími informacemi přicházejí větší nároky, větší zodpovědnost – a větší zdravotní nástrahy. Bleskurychlý pokrok s sebou někdy přináší zranitelnost.

Tyto změny ovlivňují celé lidstvo – a nejvíc trpí ženy. Jsou to ženy, kdo v současnosti čelí největším očekáváním, ženy, jejichž organismus je zatěžován až na hranici možného. Chronické nemoci se staly běžnou záležitostí – u žen, mužů a dětí.

Jestli nepřerušíme ustavičný proud mylných informací, nepochopíme, čím si prošli naši předci, a nezměníme svůj životní styl, potom na příští generace přenecháme zbytečné utrpení. Abychom dokázali držet krok s dobou a přežili, musíme se adaptovat. Jediným způsobem je ochrana zdraví.

V knihách, člancích, na sociálních sítích a v podcastech jsou právě teď populární doporučení, že bychom ze stravy měli vyloučit potraviny způsobující zánět a zlepšovat zdraví střev – a tím to končí. Už se nevysvětluje, co je skutečnou příčinou autoimunitních nebo chronických onemocnění ani jak se problémů zbavit. Proto lidé zůstávají nemocní.

Přitom existují pravdivá vysvětlení onemocnění, s nimiž si zdravotnické komunity nevědí rady, a proto nechávají pacienty bez odpovědí. Je *iluzí*, že zdravotnické komunity začínají chápat chronické nemoci. Zdání pokroku ve skutečnosti často vychází z falešných vodítek a tipovacích her – a lidé stále trpí. Tato stagnace vás už nemusí omezovat. Existují účinné způsoby, jak se vypořádat s výzvami, jimž v moderní éře čelíme.

Tato kniha je průvodce na cestě k vlastnímu osvobození. Napsal jsem ji, abyste se uzdravili – a nenechali se ovlivňovat trendy, módními výstřelky, polopravdami, omyly a klamy týkajícími se zdraví a zdravého životního stylu. Duch soucitu poskytl tyto informace, abychom mohli dětem pomoci vyrůst ve zdravé dospělé.

Rozhodně nejsem odpůrcem vědy. Nezpochybňuji, že je Země kulatá, ani nesnižuji hodnotu vědeckých metod. To, co Duch odhaluje v této knize, je čteno, a nakonec informace přijme a uzná i vědecká obec.

Jste-li vy nebo vám blízká osoba nemocní, chce se vám dalších dvacet, třicet nebo padesát let čekat na odpovědi? Chcete přihlížet, jak vaše dcera nebo syn v dospělosti trpí stejnými zdravotními problémy jako vy a potýkají se se stejnými omezeními medicíny?

Proto nastal čas, aby se tato kniha dostala do rukou veřejnosti. Vy si ji můžete přečíst hned teď.

JAK PRACOVAT S KNIHOU

Knihu můžete číst z různých důvodů. Možná vám lékař sdělil diagnózu a vás zajímá, co se za ní skrývá. Možná máte symptomy, které nedokážete pojmenovat, a hledáte odpovědi. Možná jste zdravotník nebo milujete někoho, kdo onemocněl, a chcete zjistit, jak o něho nejlépe pečovat. Nebo vás jenom obecně zajímají otázky zdraví a spokojeného života a chcete se dozvědět, jak porozumět svému nejlepšímu já a smyslu života.

Tato kniha má co nabídnout všem bez ohledu na to, jakou stravu, dietu nebo výživový systém dodržujete. Je určena každému, kdo chce získat nejnovější dostupné vědomosti o léčení.

V první části „Kde to všechno začalo“ se dozvíte o mém spojení s Duchem soucitu a o mojí celoživotní práci, při níž pomáhám lidem zbavit se záhadných faktorů způsobujících jejich nemoci, aby se mohli navrátit do života a předcházet dalším zdravotním potížím. Zmiňuji se také o *záhadných nemocech* a o tom, proč jsou všudypřítomné ve větší míře, než si uvědomujeme.

Vědomosti a potvrzení platnosti jsou dva z nejúčinnějších nástrojů k zotavení, a proto jsem kapitoly v dalších dvou částech věnoval vysvětlení skutečných příčin některých onemocnění.

Ve druhé části „Skrytá epidemie“ se píše o viru Epsteina-Barrové, přehlíženém patogenu, který se skrývá za vysilujícími nemocemi, jako jsou fibromyalgie, chronický únavový syndrom, roztroušená skleróza, revmatoidní artritida, poruchy štítné žlázy a další. Různé kmeny a stadia tohoto viru sužují lidstvo, zejména ženy, mnoha způsoby – je to nejzáhadnější ze záhadných nemocí. Najdete zde rovněž důležité odpovědi týkající se toho, jak covid souvisí s chronickým onemocněním.

Ve třetí části „Tajemství dalších záhadných nemocí“ se věnuji dalším mylně chápaným zdravotním potížím a popisuji jejich překvapivé a rozličné příčiny. Žádná z těchto informací už nemůže na zveřejnění čekat ani o chvíli déle.

Na konci kapitol ve druhé a třetí části najdete rady včetně doporučených potravin a doplňků stravy vhodných při konkrétních nemocech.

Ve čtvrté kapitole „Cesta k uzdravení“ prozrazuji skutečná tajemství pevného zdraví. Jsou obrovskými díly skládačky, které dnešnímu zdravotnictví chybějí. Čtvrtá část pojednává o uzdravení, prevenci, seberealizaci a léčení duše – ať už se snažíte zbavit nemoci, přejít od dobrého zdraví k výbornému, nebo navázat kontakt se svým skutečným já, dozvíte se, jak na to. Najdete zde rady pro optimální trávení, léčebné pročištění, informace o skrytých potravinových přísadách, které mohou poškozovat zdraví, poznatky o nejléčivějších potravinách planety, možnosti detoxikace a návody na duchovní techniky, jako jsou meditace a požádání andělů o pomoc.

PRAVDA O LÉČENÍ

Anglické slovo *quicken* použité v názvu současné éry neznamena pouze zrychlená. *Quick* znamená též *probouzet se k životu*. Historicky odkazuje na první pohyby plodu v děloze.

Doba zrychlená se tedy netýká pouze hektického životního tempa. Týká se též znovuzrození.

Rodí se nový svět. Máme-li mu stačit a nepadnout za oběť nebezpečím, jež rychlé změny doprovázejí, musíme se přizpůsobit.

Každé slovo v této knize je napsané proto, aby vám s tím pomohlo.

Mojí prací je uzdravovat. Než vyšly knihy řady *Mystický léčitel*, pomohl jsem desítkám tisíc lidí zbavit se zdravotních potíží, vyhnout se dalším nemocem a spokojeně žít, a proto jsem se chtěl o tento úspěch podělit se širším společenstvím. Nyní, když se moje knihy dostávají do celého světa, miliony lidí mění své životy pomocí informací seshora.

Často používám výraz *zdravotnické komunity*. Myslím tím tradiční a alternativní medicínu a také právě vznikající obory integrované a funkční medicíny. K žádné z nich se nepřidávám ani na žádnou káravě neukazuji prstem. Jejich práci podporuji. Neustále mě oslovují lékaři a chtějí hovořit o tom, jak můžou využívat informace z řady *Mystického léčitele* v praxi, protože vidí, že ostatním pomáhají. Zde uvedené informace jsou neutrální, nezávislé. Jde mi o to, aby se praktici i léčitelé seznámili s tímto věděním a mohli pomáhat více lidem. Jde o to, abyste se s ním seznámili i vy a zjistili, jak se můžete sami uzdravit. Jde mi o pravdu.

Nehledáme snad všichni pravdu? Pravdu o světě, o vesmíru? Pravdu o nás samých? O životě? O tom, proč jsme tady? O smyslu života?

Když onemocníme, máme spoustu pochybností. Připadáme si odtržení od života. Pochybujeme o základních pravdách, jako že naše tělo je schopné se samo uzdravit. Nevěříme jim, protože jsme se dosud nenapojili na to, co se za nemocemi doopravdy skrývá. Chodíme od doktora k doktorovi, zkoušíme různé léčebné metody a hledáme odpověď. Ztratili jsme víru v sám život.

Jakmile se uzdravíme, pochybnosti se rozplynou. Máme spoustu energie, kterou můžeme věnovat naplňování smyslu svého života. Sledujeme vlastní proměnu a opět věříme v dobro. Znovu se seznamujeme se svojí cestou v tomto světě. Nacházíme cestu zpět domů s klidem v srdci a v duši.

Pravda o světě, o nás samých, o životě, o jeho smyslu – to všechno přichází s uzdravením.

A pravdu o uzdravení teď držíte v rukou.

ČÁST I

KDE TO VŠECHNO ZAČALO

„Této práci jsem zasvětil celý život.
Jsem zde jako posel. To jsem já.

Když jsem byl dítě, lidé mi říkali, že mám dar.
Jak roky ubíhaly, Duch soucitu dal jasně najevo,
že dar není můj. Je pro ty, kdo ho potřebují, pro ty,
co bojují, trpí a hledají odpovědi.
Tento dar je pro vás.“

– Anthony William, Mystický léčitel

Jak jsem se stal léčitelem

V prvním vydání této knihy jsem odhalil pravdy, které se nikde jinde nedozvíte. Neuslyšíte je u lékaře, nedočtete se o nich v jiných knihách, nenajdete je na internetu.

Jsou to tajemství, která jsem veřejnosti odhalil jako první.

Od chvíle, kdy vyšel *Mystický léčitel*, se díky originálním a jedinečným informacím v něm obsaženým konečně začal měnit způsob, jak zdravotnické komunity pohlíží na symptomy a onemocnění. Tyto informace popohnaly alternativní a konvenční medicínu novým směrem. Otevřely dveře zdravotnickým komunitám, aby si konečně začaly uvědomovat, jaký vliv mají viry na světovou populaci. Tato kniha se stala pomůckou v lékařských ordinacích na celém světě.

Nejsem lékař. Nemám zdravotnické vzdělání. Přesto dokážu podat informace o zdravotním stavu, které vám nikdo jiný nepoví. Umím poskytnout informace, jež jsou o desítky let napřed před lékařským výzkumem a vědou, abyste konečně znali pravdu o chronických a záhadných nemocech, které doktoři často chybně diagnostikují, nesprávně léčí nebo označují různými nálepkami, přičemž ve skutečnosti netuší, co je způsobuje.

Vhledem a vnímavostí pomáhám lidem už od dětství. Je načase, abyste se o účinných léčivých nástrojích a tajemstvích dozvěděli i vy.

Duch soucitu mi řekl, že takhle to má být.

NEČEKANÝ HOST

Všechno to začalo, když mi byly čtyři roky.

Jednoho nedělního rána se probudím a slyším hlas staršího muže.

Zní mi přímo u pravého ucha. Je velice zřetelný.

Říká: „Jsem Duch Nejvyššího. Nade mnou je už pouze Bůh.“

Jsem zmatený a vyděšený. Je někdo v mém pokoji? Otevru oči a rozhlédnu se, ale nikoho nevidím. *Možná někdo mluví venku nebo někde hraje rádio, pomyslím si.*

Vstanu a jdu k oknu. Nikdo tam není – je velmi časně ráno. Netuším, co se děje, a nejsem si jistý, jestli to chci vědět.

Běžím dolů za rodiči, do bezpečí. O tom hlasu se nezmíním. V průběhu dne ve mně sílí pocit, že mě někdo sleduje.

Večer sedím u jídelního stolu. S rodiči, prarodiči a několika příbuznými.

Při jídle najednou spatřím stát za babičkou cizího muže. Má šedivé vlasy a vousy, na sobě hnědé roucho. Předpokládám, že je to rodinný přítel, který přišel na večeři. Ale místo aby se posadil k nám, pořád stojí za babiččinými zády... a hledí na mě.

Když nikdo z rodiny na jeho přítomnost nereaguje, pomalu mi dochází, že ho vidím jenom já. Odvrátím zrak, abych zjistil, jestli zmizí. Když se podívám zpátky, stále na mě zírá. Jeho rty se nepohybují, v pravém uchu však slyším jeho hlas. Je to týž hlas jako při probuzení. Tentokrát konejšivým tónem pronáší: „Přišel jsem za tebou.“

Přestanu jíst.

„Co se děje?“ ptá se maminka. „Nemáš hlad?“

Neodpovídám, jenom civím na toho muže. Pravou rukou mi pokyne, abych šel k babičce.

Instinkt mi říká, že ho musím poslechnout, a tak jdu.

Tajemný host mě vezme za ruku a položí ji na babiččinu hrud.

Babička se lekne a otočí se. „Co to děláš?“ vyhrkne.

Šedovlasý muž se na mě podívá. „Řekni ‚rakovina plic‘.“

Jsem zmatený. Nevím, co slova *rakovina plic* znamenají.

Pokouším se to vyslovit, ale jen něco zamumlám.

„Zopakuj to,“ nabádá mě. „Plíce.“

„Plíce.“

„Rakovina.“

„Rakovina,“ opakují.

Rodina na mě třeští oči.

Stále se soustředím na šedovlasého muže.

„Teď pověz ‚babička má rakovinu plic‘.“

Poslechnu. „Babička má rakovinu plic.“

Slyším, jak na stůl upadla vidlička.

Muž odtáhne moji ruku od babiččiny hrudi a opatrně mi ji spustí k tělu. Pak se otočí a odchází nahoru po schodech, které tam nejsou a nikdy nebyly.

Ohlédne se na mě. „Budeš o mně stále vědět, ale už mě nikdy neuvidíš. Neboj se.“ Stoupá dál, projde stropem – a zmizí.

Babička na mě ohromeně kouká. „Opravdu jsi to řekl?“

Všech u stolu se zmocní panika. Co se právě stalo, nedává z mnoha důvodů smysl – počínaje faktem, že pokud nám je známo, je babička zdravá. Nemá žádné potíže, nechodí po doktorech.

Další ráno se probudím a opět slyším hlas. „Jsem Duch Nejvyššího, nade mnou je už pouze Bůh.“

Stejně jako předchozího rána se rozhlédnu, ale nikoho nevidím.

Od toho dne se každé ráno bez výjimky opakuje totéž.

Babička je otřesena tím, co jsem jí pověděl. I když se cítí dobře, objedná se na celkovou prohlídku.

O několik týdnů později navštíví lékaře – a na rentgenu se ukáže, že má rakovinu plic.

HLAS

Tajemný návštěvník mě i nadále každé ráno vítá a já začínám věnovat pozornost tomu, jak zní jeho hlas.

Je průzračně jasný, mezi barytonem a tenorem – spíš trochu nižší, ale ne vysloveně hluboký. Je sytý a zvukný. I když se mi ozývá poblíž pravého ucha, slova znějí stereofonně v okolním prostoru.

Věk lze těžko odhadnout. Někdy působí dojmem mimořádně zdatného, zdravého osmdesátníka, což odpovídá šedovlasému muži, jehož jsem viděl u večere. Jindy zní jako tisíciletý.

Dá se říct, že hlas je uklidňující. Přesto si na jeho neustálou přítomnost nemůžu zvyknout. Nejsou to moje myšlenky. Není to můj vnitřní hlas. Své myšlenky dokážu od hlasu, který slyším, oddělit. Hlas přichází z vnějšího zdroje těsně nad mým pravým uchem, jako by vedle mě někdo stál. Nedokážu ho zahnat.

Umím ho fyzicky zablokovat. Když si položím dlaň na ucho, je hlas velice slabý. Jakmile ruku oddálím, opět zazní v plné síle.

Žádám ho, aby na mě přestal mluvit. Zprvu jsem velice zdvořilý. Potom už ne. Je jedno, co namítám. Mluví, kdykoli chce.

DUCH NEJVYŠŠÍHO

Začnu mluvčího nazývat jménem, Duch Nejvyššího. Někdy mu říkám zkráceně *Duch* nebo *Nejvyšší*.

Do osmi let slýchám Ducha bez přestání celý den. Sděluje mi stav tělesného zdraví všech, které potkám.

Bez ohledu na to, kde jsem nebo co zrovna dělám, mi vykládá o bolestech, potížích a nemocech kohokoli, kdo je poblíž, a rovněž o tom, co každý ten člověk potřebuje, aby se jeho zdravotní stav zlepšil. Nepřetržitý tok ustavičně proudících a důvěrných informací je mimořádně stresující.

Poprosím Ducha, aby mi přestal vykládat věci, které nechci vědět.

Odpoví mi, že se mě snaží naučit co možná nejvíc a nesmíme promeškat ani okamžik. Jeho slova mě vyděsí. Když se ohradím, že je to velice náročné, ignoruje mě.

Zjišťuji však, že se s ním dá svým způsobem vést rozhovor. Jsem dost starý, abych byl schopný mu položit zásadní otázky. „Kdo jsi? Co jsi? Odkud pocházíš? A proč jsi tady?“

„Nejprve ti řeknu, co nejsem,“ oduší Duch.

„Nejsem anděl. Nejsem člověk. Nikdy jsem nebyl lidská bytost. Nejsem duch ani ‚duchovní rádce‘.

Jsem *slovo*.“

Rychle zamrkám, snažím se informaci vstřebat. Zmůžu se pouze na: „Jaké slovo?“

„Soucit,“ odpoví.

Nevím, co na to říct. A Duch pokračuje: „Jsem živoucí esence slova soucit. Nacházím se na prstu Božím.“

„Nerozumím ti, Duchu. Jsi Bůh?“

„Ne. Na prstu Božím spočívá slovo, a to slovo je soucit. Já jsem tím slovem. Živoucím slovem. Slovem nejbližším Bohu.“

Zavrtím hlavou. „Jak můžeš být jenom slovo?“

„Slovo je zdrojem energie. Některá slova mají obrovskou moc. Bůh vlévá světlo do slov, jako jsem já, a vdechuje nám život. Jsem víc než pouhé slovo.“

„Je ještě někdo jako ty?“ zajímá mě.

„Ano. Víra. Naděje. Radost. Mír. A další. Všechno to jsou živoucí slova, ale já jsem nad nimi všemi, neboť jsem nejbliž Bohu.“

„Ta ostatní slova taky mluví k lidem?“

„Ne tak jako já k tobě. Nikdo je neslyší uchem. Žijí v lidských srdcích a duších. Jako já. Slova jako *radost* a *mír* nemohou stát v srdci osamoceně. Aby byla úplná, potřebují soucit.“

„Proč mír sám o sobě nestačí?“ podívám se. Co mi Duch vstoupil do života, po míru a tichu jsem zatoužil mnohokrát.

„Soucit je porozuměním utrpení,“ sdělí mi Duch. „Není míru, radosti ani naděje, dokud se trpící nesetkají s porozuměním. Soucit je duší těchto slov; bez něj jsou prázdná. Soucit je naplňuje pravdou, úctou a smyslem. Já jsem soucit. A nade mnou není nikdo jiný než Bůh.“

Ve snaze tomu porozumět kladu další dotaz: „Co je tedy Bůh?“

„Bůh je slovo. Bůh je *láska*, která je nade všemi slovy. Bůh je také víc než slovo. Neboť Bůh miluje všechno. Bůh je nejmocnější zdroj bytí. Lidé dokážou milovat. Ale nemilují bezpodmínečně. Bůh ano.“

Je toho na mě moc najednou. Ukončím rozhovor osobní otázkou: „Mluvíš ještě s někým jiným?“ *Protože pokud ano, vyhledám ho, abych se necítil tak sám, pomyslí si.*

„Andělé a další bytosti spoléhají na moji pomoc. Všem, kdo jsou ochotní naslouchat, poskytují poučení a moudrost Boží,“ praví Duch. „Ale na Zemi mluvím přímo jenom s tebou.“

JÁ A MŮJ STÍN

Jistě si dovedete představit, že na osmileté dítě toho bylo až dost.

Schopnost slyšet hlas pokaždé zřetelně a hovořit s ním je mezi médii neobvyklá. Ještě zvláštnější je, že hlas mluví zvenčí, do ucha, nezní v hlavě, takže je nezávislou entitou oddělenou od mých myšlenek. Je to, jako by se mnou někdo všude chodil a všude byl – někdo, kdo mi ustavičně vykládá věci, které nechci slyšet.

Světlou stránkou je, že získávám informace, které jsou neuvěřitelně nadčasové (o desítky let napřed) a pokročilejší než znalosti zdravotnických komunit. Navíc jsem pravidelně informován o svém zdraví, což je naprostá rarita.

Duch soucitu mi neposkytuje pouze informace týkající se zdraví a léčení, nýbrž i o tom, jak svět funguje na neviditelné úrovni. Vypráví mi o starodávných civilizacích a o tom, co se nachází neobjevené na dně oceánů. Povídá mi o klamech páchaných zlými lidmi a podvodech globálních průmyslových odvětví, které ovlivňují zdraví obyvatel. Vykládá mi o změnách životního prostředí, jimž planeta čelí, a následkům, které by mohly postihnout mnoho lidí.

Tyto věci nedokážu změnit. Duch mě učí, že nemáme kontrolu nad svobodnou vůlí těch, kdo kvůli své chamtivosti páchají na této planetě spoušť. *Dokážu* však změnit to, že budu pomáhat lidem najít odpovědi, léčit se a navrátit jim jejich životy – aby mohli žít šťastněji a najít mír aspoň v sobě.

Ačkoli vím, že Duch Nejvyššího je živoucí esencí slova *soucit*, někdy je pro mě těžké zůstat vůči němu otevřený. Vidím míru jeho soucitu s ostatními, s jejich utrpením a potřebami. *Kde je soucit vůči mně, když na sebe musím v tak nízkém věku brát takovou zodpovědnost?* přemýšlím. Chci, aby mi Duch soucitu věnoval trochu pozornosti; chci s ním trávit čas, během něhož bych obnovil síly, avšak ten je velice omezený. Ať jsem s kýmkoli, Duch soustředí pozornost na něho. S čím více lidmi jsem, tím víc se ode mě vyžaduje. I když jsem sám s rodiči, Duch mě nutí zaměřit se na ně. Jen občas se mi podaří být krátkou chvilku pouze s ním. Ujišťuje mě, že se mnou soucítí, třebaže jako osmiletý to ještě plně nechápu ani nepociťuji. Cítím břímě na svých ramenou hodinu za hodinou, někdy vteřinu za vteřinou.

Duch se mě snaží vést k tomu, abych moudře využíval svoji svobodnou vůli. Je mi osm let a celý týden stavím na potoce za domem přehradu. Duch mi řekne, že to není dobrý nápad, protože voda zaplaví sousedovi trávník.

„To bude dobrý,“ odbudu ho.

Pak přijde průtrž mračen, voda v potoce se zvedne – a zatopí sousedův trávník. Soused na mě křičí a v uchu slyším: „Vždyť jsem ti to říkal. Neposlechl jsi mě.“

Duch neustále sleduje každý můj krok a sděluje mi, co bych měl a neměl. Moje dětství tedy není normální. Ten rok, kdy jsem postavil přehradu, se dozvídám podrobnosti o fyzickém a emočním zdraví svých přátel, a dokonce své učitelky – která prochází bolestným vztahem s přítelem. Vidím to se vším všudy a je to zoufalé.

Téhož roku mi Duch sděluje, že spolužák onemocní meningitidou. Povím to učitelce, která se chlapce zeptá: „Máš meningitidu?“ To slovo nikdy neslyšel a netuší, co znamená.

„Jestli ji ještě nemá, brzo ji dostane,“ odvětim.

Moje slova učitelku vyděsí, zavolá rodičům a oba nás pošle ke školní zdravotní sestře. Ta nám změří teplotu, ale nemáme ji zvýšenou. Brzy přijedou spolužákovi rodiče a moje maminka. S učitelkou jdeme do ředitelny. „Má meningitidu?“ ptají se dospělí. „Kde by se nakazil?“

„Ne,“ usoudí. „Netušíme, kde by se mohl nakazit.“

„Myslím, že ji dostane,“ trvám na svém.

Moje maminka o mých schopnostech ví, považuje to tedy za velice pravděpodobné a postaví ze za mě. „Je možné, že se to stane.“

„Byl jsi s někým, kdo měl meningitidu?“ vyptávají se mě ostatní dospělí.

Odpovím, že ne. Schůzka zanedlouho skončí a spolužák, učitelka a já se vracíme do třídy.

Druhý den spolužák nepřijde do školy. Učitelka se od rodičů dozví, že je v nemocnici s meningitidou a má čtyřicítky horečky.

Takové zkušenosti vedou k tomu, že mi chybějí čas a energie, abych se mohl soustředit na sebe. Dokonce mi připadá, že se v množství informací a detailů o životech ostatních ztratím.

Když mám pocit, že se moje svoboda vytrácí, Duch mi sice poskytne útěchu, ale také mi oznámí, že to bude ještě horší – a že to zvládneme. „Největší úkoly na tebe teprve čekají.“

„Co tím myslíš?“

„Takový dar dostávají pouze jeden nebo dva lidé za sto let. Tvůj dar není intuice ani jasnovidectví. Je to něco, co většina lidí nevydrží. Nebudeš moci žít jako normální člověk, natož jako normální teenager, a bude to téměř nesnesitelné. Nakonec neuvidíš prakticky nic jiného než utrpení druhých. Budeš si muset najít způsob, jak se s tím sžít. Jinak se může stát, že si vezmeš život.“

VHLED DO LIDSKÉHO TĚLA

Duch soucitu se mi stává nejbližším přítelem i přítěží. Oceňuji, že mě připravuje na práci, kterou mi vyšší síly vybraly. Přesto jsou nároky, které to na mě klade, obrovské.

Jednoho dne mě vyzve, abych zašel na rozlehlý hřbitov nedaleko našeho domu. „Chci, aby ses postavil k tomu hrobu,“ nařídí, „a zjistil, jak ten člověk zemřel.“

Jistě, úkol vhodný pro osmiletého kluka.

Byl jsem už tak bombardován informacemi o zdraví kamarádů a cizích lidí, že jsem se snažil pojmout to jako další případ.

A s pomocí Ducha dokážu splnit, co mi uloží.

Tím můj dar získává další rozměr: nejenže mě Duch informuje o tom, jaké má kdo zdravotní problémy, ale také mi pomáhá vizualizovat si a skenovat lidské tělo.

Trávím roky na nejružnějších hřbitovech a provádím toto cvičení na stovkách těl. Zdokonalím se tak, že jsem schopný téměř okamžitě vycítit, zda ten který člověk zemřel na srdeční infarkt, mozkovou mrtvici, rakovinu, jaterní onemocnění, při automobilové havárii, nebo jestli byla příčinou jeho smrti sebevražda nebo vražda.

Duch mě také učí nahlížet do hloubky těl živých lidí. Slibuje, že jakmile tenhle zácvik skončí, budu umět prosvěcovat a diagnostikovat s mimořádnou přesností.

Kdykoli jsem unavený nebo se chci věnovat něčemu zábavnějšímu, Duch prohlásí: „Jednou budeš schopný skenovat lidi způsobem, který bude rozhodovat

o životě nebo smrti. Budeš schopný říct, zda jsou plíce před kolapsem, chystá-li se ucpat tepna nebo zastavit srdce.“

Jednou opáčím: „Koho to zajímá? Proč na tom záleží? Proč bych se o to měl starat *já?*“

„Musíš se o to zajímat,“ podotkne Duch. „Všechno, co tady na Zemi děláme, je důležité. Dobře vykonaná práce prospívá tvé duši. Musíš brát tento úkol vážně a zodpovědně.“

SEBEUZDRAVENÍ

V devíti letech, kdy ostatní děti jezdí na kole a hrají baseball, jsem pod neustálou palbou nemocí lidí z okolí a naslouchám Duchu, který mi radí, jak se můžou uzdravit. Dozvídám se, co dělají dospělí špatně a co by měli udělat pro své zdraví.

V té době už mám tolik vědomostí z oblasti zdraví a jsem natolik zaškolený, že je těžké nezačít to vše uplatňovat.

Příležitost se naskytne, když sám onemocním. Jednou večer jsem s rodiči na večeři v restauraci. Ignoruji obvyklá stravovací doporučení a varování Ducha a vyberu si pokrm, z něhož dostanu otravu. Vědomí, že když onemocním, Duch mi pomůže, mi přináší pocit bezpečí. Rychle však zjistím, že takhle uvažovat není rozumné. Duch mi umožní prožít na vlastní kůži důležitou životní lekci: spoléhání se na jeho pomoc neznamena, že budu ušetřen nepříjemností nebo bolestí plynoucích z mého špatného rozhodnutí.

Je to jenom otrava z jídla. Za den nebo dva mi zase bude dobře, pomyslím si. Můj zdravotní stav se však nelepší. Uběhnou téměř dva týdny a stále ležím v posteli se silnými bolestmi břicha. Rodiče mě vezmou k doktorovi a jednou v noci, když je to opravdu vážné, dokonce na pohotovost, ale horečka a bolesti břicha neustupují. Nakonec se ke mně deliriem prodere Duch a oznámí mi, že musím dodržovat mono dietu, abych se zbavil konkrétního kmene bakterie *E. coli*, který otravu způsobil. Nařídí mi, abych šel k pradědečkovi a natrhal si u něj na zahradě bedýnku hrušek. Tvrdí, že musím jíst pouze tyto zralé hrušky a pak se uzdravím.

Poslechnu a rychle se uzdravím.

VYHOĎ HO, BOŽE

V deseti letech se pokusím obejít Ducha a jednat přímo se šéfem. Jsem o něco starší; Duchův hlas už slýchám několik let. Usoudím, že konečně nastal čas.

To, co chci, nemůžu říct Bohu v modlitbách, protože by mě Duch soucitu slyšel. A tak vylezu na nejvyšší stromy, abych byl Bohu co nejbliž, a vyrývám vzkazy do kmenů.

Jedním z prvních je: „Bože, miluju Ducha, ale je čas, abychom se na prostředníka vykašlali.“

Potom následuje několik otázek:

„Bože, proč musejí být lidi nemocní?“

„Bože, proč nemůžeš všechny uzdravit ty?“

„Bože, proč musím lidem pomáhat já?“

Ačkoli to považuji za oprávněné dotazy, odpovědi se nedočkám.

Najdu si tedy ještě vyšší stromy a vyšplhám na nejvyšší větve v naději, že lehkovážností upoutám Boží pozornost. Tentokrát vyryju jednoznačný požadavek:

„Bože, vrať mi prosím klid.“

„Bože, už nechci Ducha slyšet. Pošli ho pryč.“

Když vyrývám slova „Bože, vysvobod' mě“, ztratím rovnováhu a málem spadnu. *Takhle ne*, pomyslím si. Poraženecky slezu dolů, do bezpečí.

Žádný ze vzkazů nic nezměnil. Duch na mě mluví dál.

Ví-li o mých pokusech podkopat jeho autoritu, je natolik laskavý, že se o tom nezmiňuje. Čeká nás důležitější práce.

PRVNÍ KLIENTI

V jedenácti letech chci dělat něco užitečného a zábavného, abych se odreagoval od hlasu u svého ucha, a tak si najdu brigádu, nosím hole na golfovém hřišti.

Přehlízet svůj dar však není snadné. Nosím hole a nedá mi to, abych golfistům nesděloval, jakými trpí neduhy. Často poznávám, že mají ztuhlé klouby, špatná kolena, nemocné kyčle, poraněné kotníky, záněty šlach a další problémy, dřív, než se projeví příznaky.

A tak řeknu: „Máte trochu slabší švih, ale není divu, když máte poškozený karpální tunel,“ nebo „Bylo by dobré, kdybyste něco udělal s tou zanícenou levou kyčlí.“

Užasle se na mě dívají. „Jak jsi to poznal?“

Potom mě požádají o radu, co by jim pomohlo, a já jim povím, co mají jíst, co dělat jinak, jakou léčbu vyzkoušet a tak dále.

Po několika letech nošení holí zatoužím po změně. Usoudím, že jestli mám doporučovat léčivé potraviny a doplňky stravy, měl bych pracovat tam, kde se prodávají. Začnu tedy doplňovat zboží v místním supermarketu.

Klienti za mnou přicházejí, kdykoli se jim zachce, a v přestávkách mezi zaplňováním regálů jim pomáhám. Majiteli supermarketu nevadí, že přerušuji práci, protože mu přivádím nové zákazníky.

Kromě toho je i on mým klientem.

Kdykoli se někdo zeptá, jak to všechno vím, odpovídám: „Duch soucitu.“

Je trochu divné provádět zdravotní konzultace v uličce mezi regály. Je to také obtížné, protože doplňků stravy ještě moc není a nabídka potravin s léčivými účinky je omezená. Duch mě stále ujišťuje, že za pár desítek let budou obchody zásobené lépe. Pomáhá mi být při vytváření léčebných plánů kreativní – například celerovou šťávu připravuji v supermarketu. Velice mě baví dávat klientům přesně to, co k uzdravení potřebují.

OBROVSKÁ MOC PŘINÁŠÍ OBROVSKÝ POCIT VINY

Ve čtrnácti jedu občas autobusem nebo vlakem a Duch soucitu mě upozorní na zdravotní problém člověka, který sedí přede mnou. Poklepu mu na rameno a povím mu o tom. Někdy je mi vděčný. Jindy mě obviní, že mu zasahuji do soukromí. „Znáš mého doktora?“ ptají se někteří lidé. „Ukradl jsi moji zdravotní dokumentaci?“ Je v tom hodně nedůvěry a nepřátelství – obzvlášť proto, že tenkrát jsme ještě nežili v digitální éře, neexistoval internet a zdravotní dokumentace byly papírové, zamčené v ordinacích.

Čím jsem starší, tím obezřetněji se učím vybírat ty, jimž se snažím pomoci, aniž by mě o to žádali. Jestliže někoho potkávám pravidelně, stále mě to nutí podělit se s ním o to, co vím. Zvykl jsem si tedy nejprve požádat Ducha soucitu o zjištění emočního stavu dotyčného, abych věděl, jestli bude mým informacím přístupný. Tak se mi daří množství nepříjemných situací omezit.

Jestliže člověka neznám, obvykle si nechávám všechno pro sebe. Jenomže mě to tíží. Během dospívání začíná můj pocit odpovědnosti sílit. Když tedy někomu hrozí ledvinová kolika nebo má rakovinu, a já nic neudělám, jedna moje část má pocit, že pokud ten člověk vážně onemocní nebo zemře, bude to má vina. Když se něco takového přihodí stokrát denně, začíná mě pocit viny a zodpovědnosti zmáhat.

POKUSY O ÚNIK

Během teenagerovských let se můj život stává těžší. Většina lidí se kouká na televizi proto, aby si odpočinuli a unikli starostem. Když se na ni dívám já, dostávám

informace o zdravotním stavu všech lidí, kteří se objeví na obrazovce. Automaticky zachytím onemocnění každého, o němž vím, že potřebuje pomoc, ať už on o své nemoci ví, nebo ne. Když se to děje pořád dokola, je televize vyčerpávající, ne zábavná.

Ještě horší je to v kině. Neovladatelně hodnotím zdravotní stav všech diváků ve své řadě i v okolí.

A to není zdaleka všechno. Vnímám rovněž zdravotní stav herců ve filmu. Jsem schopný zjistit jejich stav v době natáčení i v přítomné chvíli. Představte si, jaké to asi je, sedět v kině a být zahrnován informacemi o zdraví lidí kolem vás a na plátně.

Vzhledem k tomu, že odlišovat se od ostatních je to poslední, po čem většina teenagerů touží, je toto období obzvlášť svízelné. Pocity odcizení a tíha odpovědnosti vedou k pubertálnímu rebelství. Hledám nejrůznější způsoby, jak svému „daru“ uniknout.

Hodně času začínám trávit v lese. Příroda mě uklidňuje a oceňuji zejména nepřítomnost lidí. S pomocí Ducha se ve dne učím poznávat ptáky. V noci mě učí jména hvězd – jak vědecká, tak ta, která jim dal Bůh. Není to však úplný únik, neboť Duch mě seznamuje i s bylinami a jedlými plody, které rostou kolem – divizna, šťovík, pampeliška, lopuch, šípky, planá jablka, lesní ovoce a další –, a s tím, jak je používat k léčení.

Také mě začínají zajímat auta. Rád spravuji mechanické věci, protože mě nenutí, abych se emočně angažoval. Ani když se mi nepodaří starou rachotinu s odepсанým motorem opravit, necítím se zdaleka tak mizerně, jako když nemůžu pomoci člověku, jehož nemoc je už v příliš pokročilém stadiu na to, aby se vyléčil.

Ani s tímto koníčkem to nedopadá, jak bych si představoval. Lidé si začínají všimnout, co dělám, a přicházejí za mnou: „Páni, to je úžasné! Můžeš mi spravit auto?“ Nedokážu odmítnout – zejména když nejtěžší část úkolu, tedy zjistit, co nefunguje, připadá Duchu.

Jednou, když je mi patnáct, zastavíme s matkou u pumpy natankovat benzin. Zajdu do dílny, kde parta mechaniků soustředně hledí na auto, jako by se snažili rozluštit rébus.

„Co tomu je?“ vyzvídám.

„Na tomhle autě děláme už týdny. Mělo by parádně jezdit, ale nedaří se nám ho nastartovat,“ odpoví jeden z nich.

Duch mi okamžitě prozradí řešení. „Otevřete kabelový svazek za palubní deskou,“ radím mechanikům. „V hromadě drátů najdete bílý, který je prasklý. Vyměňte ho a auto nastartujete.“

„To je k smíchu!“ utrousí další z mužů.

„Za to nic nedáme,“ usoudí ten první. Kouknou se tam – a opravdu, bílý drát je uprostřed prasklý.

Zírají na mě s otevřenou pusou.

„To je tvoje auto?“ zeptá se ten skeptik. „Nebo tvého kamaráda?“

„Ne,“ odpovím. „Jenom mám na tyhle věci čich.“

Vmžiku drát vymění a zkusí auto nastartovat. Rozběhne se perfektně.

Jeden z mechaniků se roztancuje. Druhý to označí za zázrak.

Zpráva se rychle rozšíří a zanedlouho mě několik autoopraven v našem městě, a dokonce i v okolí, využívá jako poradce při odstraňování zdánlivě neopravitelných závad. Kdykoli se ukážu někde, kde jsem ještě nebyl, mechanici, kteří si mě zavolali, mnohem starší chlápci s lety zkušeností, nemůžou uvěřit svým očím. „Co tady dělá tenhle kluk?“ žasnou. Když ale odvedu svoji práci, dívají se na mě úplně jinak.

Místo abych unikl zodpovědnosti, ještě mi jí přibude. Neléčím jenom lidi, už jsem i lékař aut.

Poslední kapkou je, když si uvědomím, jak silně se lidé ke svým autům emočně upínají. Častokrát dokonce investují do auta víc než do vlastního zdraví. V tom okamžiku pro mě auta přestávají být radostí.

Zkouším tedy jinou rebelii. Například začnu hrát v rockové skupině, protože hlasitá hudba přehlušuje Duchův hlas. Ducha to nechává klidným.

Trpělivě čeká, až si dostatečně zarámusím, a potom mě zahrne postřehy o zdravotním stavu všech lidí kolem.

Nic nepomáhá, svého daru se zbavit nedokážu. Je stále zřejmější, že jsem věznem Ducha a svých schopností – a nemůžu sejít z cesty, jež mi byla předurčena.

PŘIJETÍ ZÁVAZKU

Než jsem dospěl v mladého muže, po zaškolení Duchem jsem proskenoval tisíce lidí a stovkám z nich jsem pomohl.

Jednoho dne si pomyslím: *Dobře, je to tedy můj úděl, který musím přijmout. Mám zvláštní poslání. Musím se s tím smířit – aspoň prozatím.*

A pak si ještě řeknu: *Třeba to není napořád. Jednou budu mít všechny povinnosti splněné a budu moci žít normální život.* Duch mi sice nikdy nic takového neslíbil, potřebuji tomu však věřit, abych vytrval.

Jako čerstvý dvacátník se tedy se vši vážností pustím do práce, o níž mě Duch opakovaně ujišťuje, že je mým osudem. Otevírám dveře nemocným lidem, kteří

přicházejí s prosbou o pomoc, odhaluji skutečné příčiny jejich nemocí a radím jim, co dělat, aby se vyléčili.

A navzdory stěžování si na stres, který musím snášet, mě tato práce naplňuje. Je příjemné sledovat, jak se lidé uzdravují a vracejí se zpátky do života.

Někdy mě to poslání naplňuje tak, že mi pocit vševědoucnosti stoupne do hlavy.

Dobрым příkladem je situace, kdy za mnou přijde soused kvůli své manželce, které neslouží nohy. Navštívila desítky doktorů a nikdo jí nepomohl. Soused jí navrhl: „Tady Anthony toho o těchhle věcech ví spoustu. Můžeme to zkusit.“

Když chtějí vědět, kde může být problém, zeptám se Ducha, který mi sdělí, že se v jejím mozku nachází stopové množství arzenu, jehož zdrojem je voda ze studny. Krátce nato rozbor vody přítomnost arzenu potvrdí. Potom jí její doktor nechá udělat krevní test, který odhalí vysokou hladinu arzenu. Díky radám Ducha, jak odstranit toxický těžký kov z tělního systému, začala do roka znovu chodit.

Pak jednou na zahradě trhám cibule (jedna z mých oblíbených bylin, které pěstuji) na salát a přijde za mnou soused. „Ještě jednou ti chci poděkovat, Anthony. Objeli jsme celou zemi a setkali se s nejlepšími odborníky, ale žádný jí nedokázal pomoci. Vůbec tomu nerozumím – věděl jsi přesně, kde je příčina a co je potřeba, aby se uzdravila. Nevím, jak je to možné. Vždyť ani nejsi doktor.“

Podívám se na něho, s cibulemi v ruce. „Protože mám vždycky pravdu. Dokážu vyřešit jakýkoli problém, protože není nic, v čem bych se mýlil. Zapamatuj si to – vždycky mám pravdu a vždycky ji mít budu.“

Otočím se, popojdu pár kroků a ohlédnu se, abych ještě dodal: „A nezapomeň na to!“, když vtom stoupnu na hrábě. Praští mě do obličeje tak, že se svalím na zem.

Znepokojený soused ke mně běží a sklání se nade mnou. Jak jsem omráčený, myslím si, že je to můj stálý společník. „Duchu?“ vypravím ze sebe.

A Duch Nejvyššího odpoví: „Já mám vždycky pravdu. Ty se mýlíš. Zapamatuj si to. Já mám vždycky pravdu. Ty se vždycky mýlíš.“

Kdykoli se dostaví samolibost, vzpomenu si na tento okamžik. Připomíná mi, že i když některé věci, jež s pomocí Ducha dělám, můžou být považovány za zázrak, pořád jsem normální člověk, který může učinit špatné rozhodnutí, nebude-li poslouchat, co Duch říká.

ROZHODUJÍCÍ OKAMŽIK

Když už jsem dospělý, Duch předpokládá, že jsem překlenul krizový bod, ve kterém během staletí mnozí jedinci se stejným darem spáchali sebevraždu. Domní-

vá se, že jsem se smířil se skutečností, že budu celý život využívat svůj dar a léčit lidi.

Což svědčí o tom, že pokud jde o svobodnou vůli, ani Duch Nejvyššího nemůže vědět všechno.

Jednoho pozdně podzimního dne trávím čas v ústraní se svou dívkou – jež se později stane mojí ženou – a fenkou Augustou (zkrácenina z Augustiny) u moře.

Augustu mám rok a je mi nesmírně blízká. Nahradila psa, který mi byl po boku patnáct let. Stejně jako on i Augusta mi pomáhá zachovat si zdravý rozum.

Sedíme u rozlehlého, hlubokého zálivu. Voda je ledová, proud silný.

Jsme tu poslední den. Neradi, ale musíme tohle pokojné místo a samotu opustit.

Pes zničehonic skočí do vody. Je mi jasné, že zachytil mé pocity. Svým způsobem mi sděluje: „Nemusíme odjíždět. Zůstaneme tady a budeme si hrát.“

Studený proud Augustu strhne. Rychle se nám vzdaluje.

Stojíme na břehu a křičíme na ni, aby se vrátila. Ve snaze nalákat ji nazpátek házím do vody kamínky. Je to náš signál – když házím kamínky na mělčinu, vrátí se ke břehu. Teď ji však proud odnáší stále dál.

Augusta je už patnáct metrů daleko. Vidím, že se snaží plavat ke břehu, ale marně. Potom ji chlad prostoupí natolik, že přestává plavat a pomalu klesá ke dnu.

Shodím bundu, boty a kalhoty a vletím do ledové vody.

Uplavu pět metrů, když se ozve Duch Nejvyššího: „Pokud poplaveš dál, nezvládneš to.“

„To je mi jedno!“ zařvu. „Přece tady Augustu nenechám. Musím ji zachránit.“

Uplavu dalších pět metrů – a sevře mě krutá zima. Celé tělo mi zmrtví.

„A máš to. Nemůžeš se vrátit, nemůžeš dál. Hotovo,“ prohlásí Duch.

„Vážně? Připravíš mě o normální klidný život, obětuju celou svou bytost tvé léčitelské práci a tohle je všechno, čeho se od tebe dočkám? Řekneš ‚hotovo‘ a necháš nás tady umřít?“

Úzkost a hněv, které jsem od čtyř let potlačoval, vytryskly ven. Dal jsem Duchovi sežrat ta léta zadržované frustrace kvůli utrpení, které jsem musel považovat za „dar“: že jsem vyčleněný, jiný, že toho na tak mladý věk musím tolik vědět o ostatních a že mi ustavičně nařizuje, co mám dělat, aniž bych měl sebemenší možnost volby.

„Hodně jsem vydržel – obětoval jsem celé dětství, prožíval bolesti a utrpení druhých, vzal jsem na sebe zodpovědnost za léčení tisíců neznámých lidí a dnes a denně se tělesně a psychicky vyčerpával. A teď mi budeš tvrdit, že nesmím chrá-

nit svou vlastní rodinu? Tak to ani náhodou!“ křičím a mrazivé vlny se mě snaží pohltit. „Jestli tedy, Duchu, chceš, abych skončil takhle, dobrá. Buď svého psa zachráním, nebo půjdu s ním.“

Ubíhá velice dlouhá vteřina. Prokřehlý a vyčerpaný si uvědomím, že jsem to možná přehnal. Ještě chvíli bez pomoci, a mě i Augustu spolkne hlubina.

Otočím hlavu ke břehu, abych naposledy pohledem spočinul na mladé ženě, s níž jsem chtěl strávit zbytek života.

„Musíš uplavat ještě šest metrů,“ prohodí Duch.

Jsem v šoku. Zařvu: „Jak?“

Ke svému překvapení pocítím nový příval sil. Opět můžu plavat. V duchu neustále ječím na Ducha, že si já i můj pes zasloužíme přežít. Jinak tu oba zahyneme.

„Dostanu tě ke tvému psovi. Ale na oplátku se mi musíš zavázat. Každý máme v životě nějaký úkol. Smíříš se s tím, že jsi Bohem předurčen dělat tuhle práci po celý svůj život,“ odpoví Duch.

„Jasně!“ vyjeknu. „Domluveno. Pomoz mi najít a zachránit Augustu a potom pro tebe budu bez řeči pracovat.“

Uplavu dalších šest metrů. „Zadrž dech, ponoř se dva a půl metru a otevři oči,“ vyzve mě Duch.

Zatajím dech a tělem se mi rozlije nová dávka energie. Najednou zase cítím nohy.

Ponořím se do hloubky, kterou odhaduji na dva a půl metru, otevřu oči – a spatřím anděla.

Dosud jsem žádného anděla nepotkal. Vypadá jako žena, které dýchání pod vodou nečiní problém. Za ní je nějaký zdroj světla, světlo jí vyzařuje i z očí a ze zad jí rostou obrovská nádherná křídla plná jiskřivé záře. Není pochyb, že je to božská bytost.

V náručí jí spočívá Augusta, obklopená krásným, pokojným světlem. Chvíli to vypadá, jako by se zastavil čas. Pod vodou překvapivě vidím zcela jasně a beze strachu a bez potíží zadržuji dech.

Chytnu psa za obojek. A pak mě *něco* vytáhne nahoru.

Oba se dostaneme nad hladinu.

Záliv je pořád ledově studený a proud nás stále strhává dál od pevniny, od života. Fouká silný vítr.

Otevřu oči a letmo spatřím Ducha, jak stojí nad hladinou. Je to poprvé od mých čtyř let, kdy jej opět vidím.

„Nemáme moc času,“ upozorní mě. „Anděl odchází.“

Když si uvědomím, že ještě nemám vyhráno, nabije mě další příval energie. Plavu ledovými vlnami, jednou rukou pevně svírám Augustu, která je jako bez života, a připadá mi, že mě celých patnáct metrů něco táhne do bezpečí.

Můj pes a já jsme zakrátko zpátky na souši – u mé budoucí ženy, jež se rozpláče úlevou.

Když se hrabu na drsný písek, křičím bolestí – ne protože jsem podchlazený, nýbrž protože se bojím o psa. Celá moje mysl se upíná k prosbě: *Nech ji žít.*

Augusta otevře oči, zalapá po dechu a obživne. Zpoza mraků vyjde slunce, po hladině se šíří paprsek světla a zalije fenku. Pohlédnu do záře a pronesu: „Duchu, děkuji ti.“

A něco si uvědomím: poprvé od chvíle, kdy mi Duch Nejvyššího vstoupil do života, jsem mu za něco poděkoval. Boje, které jsem s ním vedl od čtyř let, jsou u konce. Je načase přijmout karty, jež jsem dostal.

Už předtím za mnou houfně přicházeli lidé v nouzi.

Tímto slibem jsem tedy bez výhrad zasvětil svůj život pomoci druhým.

Nebudu předstírat, že schopnosti, které mi byly dány, jsou bezproblémové požehnání. Přestal jsem si však stěžovat a konečně si přiznal, kdo jsem.

Tehdy jsem přijal svoji roli Mystického léčitele.

POSTUP

Když jsem se zavázal ke svému poslání, Duch soucitu mi pomohl vypracovat postup, abych je naplňoval co nejúčelněji. S člověkem, kterého vyšetřuji, nemusím být v jedné místnosti, stačí mi s ním komunikovat po telefonu. Díky tomu můžu pomáhat komukoli na světě a co nejvíc zkrátit přestávky mezi klienty. Takhle jsem už pomohl desetitisícům lidí.

Když klienta skenuji, Duch soucitu vytvoří velice jasné bílé světlo, které mi umožní vidět do těla. Je to nezbytné, abych získal všechny potřebné informace, ovšem intenzita jasu způsobuje cosi jako „sněžnou slepotu“, kvůli níž hůř vidím ve skutečném světě, a během dne se to postupně zhoršuje. Po skončení práce chvíli trvá, než se mi zrak vrátí do normálního stavu.

(Jen tak na okraj, jakmile jdu někam, kde je hodně lidí, беру si s sebou asistenta, protože ‚automatickým‘ prosvěcováním se mi ztrácí podstatná část zraku. Když například někam letím, bezděčně skenuji všechny cestující v letadle. Po přistání jsem částečně oslepený, takže potřebuji někoho, aby mě vodil, dokud účinek neodezní.)

Důkladné a hloubkové vyšetření klientova stavu může někdy trvat několik mi-

nut. Dalších deset až třicet minut mi zabere vysvětlování, co jsem zjistil, a doporučení týkající se léčení a spolupráce s lékařem.

Někdy musím klienta podpořit nebo „přestavět“. Nezabývám se totiž pouze nemocemi těla.

DUŠE, SRDCE A DUCH

Když provádím vyšetření, nezaměřuji se pouze na fyzické zdraví. Vyšetřuji též klientovu duši, srdce a ducha. Jedná se o tři zcela odlišné složky bytosti, jež jsou často považovány za jedno a totéž.

I když je vaše duše poraněná a srdce slabé, duch vás dokáže podporovat, abyste fungovali, zatímco hledáte možnosti léčení. Někdy například Duch soucitu chce, abych těžce nemocnému poradil, ať začne chodit, jde ven pozorovat ptáky a západy slunce. To ho povznese na duchu, což může být start k obnově srdce a duše.

Více o duši, srdci, duchu a technikách k jejich léčení najdete ve dvacáté čtvrté kapitole „Meditace a techniky pro zdraví duše“.

JEDINEČNÉ LÉČIVÉ MÉDIUM

Neustálé naslouchání hlasu, který mi mluví do ucha, má samozřejmě nevýhody, ale také určité výhody.

Jelikož je Duch ode mě oddělený a samostatný, tak když jsem někdy rozčilený, nemocný či otrávený, Ducha moje emoce neovlivňují a stále dodává přesné informace – které jsou roky napřed před lékařským výzkumem a vědou – o zdravotním stavu klientů a způsobu léčení. Je to stejný proces, jako když jsem byl dítě. Bez ohledu na to, s čím se právě v životě potýkám, dokonce i když zrovna nejsem ve stavu, abych dokázal zpracovat, co mi Duch soucitu povídá (když jsem například kvůli nějakým problémům spal jenom dvě hodiny), informace pořád přicházejí. Soustředit se na složitá specifika vyžaduje velké úsilí.

Nemusím používat intuici. Nepraktikuji channeling. Ostatní média někdy slyší vnitřní hlasy, což není můj případ. Lidé hledající pomoc se mě ptají: „Mám si sundat šperky, abyste mě mohl lépe vyšetřit?“ I kdyby byli celí zabalení v alobalu, jsem schopný zjistit, co není v pořádku, a poskytnout jim potřebné odpovědi.

Často se mě dotazují, jestli dokážu pomoci své rodině, blízkým, a v neposlední řadě sobě. Odpověď zní ano. Duch je ode mě oddělený, takže stačí, když se ptám, a on mi sdělí, co chci vědět. To je jedna z věcí, díky níž je tento dar jedinečný.

Jedna skeptická novinářka chtěla stanovit okamžitou diagnózu. „Chci, abyste mi řekl, kde mě bolí. Bolí mě palec u nohy? Noha? Břicho? Paže? Zadek? Bolí mě vůbec něco? Uvidíme, co nám váš hlas poví.“

Duch mi ihned sdělil: „Má bolesti. Bolívá ji levá strana hlavy. Sužuje ji chronická migréna.“ Přiložil jsem jí dlaň na levou půlku hlavy. „Duch říká, že vás bolí tady,“ odpověděl jsem. Rozplakala se.

Duch poskytuje přesné informace. Ihned.

Jestliže mi ve dvě hodiny ráno zavolá maminka, která se chystá odvézt dcerku na chirurgickou pohotovost a chce se ujistit, že je to správné rozhodnutí, musím být schopný lékaři okamžitě sdělit, zda má holčička otravu jídlem, nebo jestli jí hrozí prasknutí slepého střeva.

Musím být schopný říct, jestli je horečka způsobená chřipkou, nebo meningitidou, zda si někdo uhnal úžeh, nebo mu hrozí mozková mrtvice.

Otec Pio a Edgar Cayce, známí mystičtí léčitelé dvacátého století, byli jedinými médii v nedávné historii, která dosáhla úrovně soucitu, jakou Duch žádá po mně. Práce těchto soucitných léčitelů byla v některých směrech podobná té mojí. Silné stránky a dary u každého z nás však spočívají v něčem trochu jiném.

Abyste mohli být soucitný léčitel, musíte se přizpůsobit každému symptomu, onemocnění nebo emočnímu zranění, abyste zmírnili utrpení a bolest konkrétního člověka. Duch mi říká, že soucit je nejdůležitější prvek léčení.

A ještě mi tvrdí, že žádné jiné médium nedělá to, co já. Nikomu jinému hlas neposkytuje tak srozumitelné, pokrokové, přesně cílené zdravotnické informace. Nic jiného v moderní historii nedokázalo měnit životy lidí tolik jako informace Ducha soucitu týkající se záhadných chronických nemocí.

Zasvětil jsem této práci celý život. Jsem zde jako posel. To jsem já.

Když jsem byl dítě, lidé mi říkali, že mám dar. Jak roky ubíhaly, Duch soucitu dal jasně najevo, že dar není můj. Je pro ty, kdo ho potřebují, pro ty, co bojují, trpí a hledají odpovědi. Tento dar je pro vás.

„Ať už čelíte čemukoli, nejste v tom sami – a není to bezvýznamné.

Vždy mějte na paměti: život máte před sebou.

Všechno se v budoucnu může změnit.“

– Anthony William, Mystický léčitel

Pravda o záhadných nemocech

Máte-li pocit, že odpovědi na otázky hledáte už příliš dlouho, nejste sami.

Klienti za mnou přicházejí průměrně po deseti letech chození po doktorech a návštěvě dvaceti různých specialistů. Někteří obejdou víc než padesát, někdy i sto lékařů. Mluvil jsem se ženou, která jich během sedmi let navštívila téměř čtyři sta.

Zdravotní potíže těchto lidí byly označeny některou z těchto nálepek – například lupus, fibromyalgie, lymeská nemoc, roztroušená skleróza (RS), chronický únavový syndrom, migréna, porucha štítné žlázy, revmatoidní artritida, kolitida, syndrom dráždivého tračníku, celiakie, nespavost, úzkost, deprese, případně mnoha dalšími. Ale jejich stav se nezlepšil.

Nebo lékaři nedokázali jejich potíže určit, takže jim sdělili opovrženímhodnou diagnózu jako „Všechno máte v hlavě“, nebo novější, která se stává oblíbenou u mladších generací, „Nemoc jste si způsobili sami.“

Tito lidé se ve skutečnosti potýkali se záhadnou nemocí.

Záhadná nemoc není pouze nezjistitelné onemocnění nebo symptom ani náhle vzniklé, nevysvětlitelné příznaky u osmi hospitalizovaných dětí ze Středozápadu, o nichž se píše v novinách. Měl jsem samozřejmě klienty, kteří za mnou přišli v těchto situacích, tvoří však jen zlomek toho, co vídám dnes a denně, nepatrnou část mnohem širší kategorie záhadných nemocí.

Omezit definici záhadných nemocí na vzácná akutní onemocnění není nic platné. Klame to veřejnost. Lidé si pak myslí, že případů nemocí, s nimiž si lékaři nevědí rady, je jen pár a postihují pouze nepatrnou část obyvatelstva.

Záhadnými nemocemi trpí miliony lidí. Záhadná nemoc je jakékoli onemocnění nebo symptom, který z nejrůznějších důvodů lidi mate. Může být záhadná proto, že příznaky nemají název – a choroba se proto odbude jako produkt duševní nerovnováhy. Záhadná nemoc může být též určité popsané chronické onemocnění, na jehož příčinu (protože ji zdravotnické komunity ještě neznají) neexistuje účinná léčba, nebo nemoc, která je často chybně diagnostikována.

Nemám na mysli pouze tato onemocnění, ale také diabetes 2. typu, hypoglykemii, onemocnění čelistního kloubu, komplikace související s menopauzou, ADHD, akné, ekzém, lupénku, obrnu lícního nervu, neuropatii, syndrom zvýšené propustnosti střeva, bušení srdce, autoimunitní onemocnění a další. Jsou to jenom nálepky, které kromě nejasností a utrpení nemají žádný význam. Proto to jsou záhadné nemoci.

A co autoimunitní onemocnění – mylná teorie, že tělo napadá samo sebe? Že imunitní systém člověka záměrně poškozuje orgány a žlázy? Není to pravda. (Více v dalších kapitolách.) Je to další nálepka, jež odvádí pozornost od skutečnosti, že lékařská věda dosud nezjistila, proč lidé trpí chronickou bolestí. Autoimunitní onemocnění je záhadná nemoc. Když se podíváte pod povrch, zjistíte, že „autoimunitní“ ve skutečnosti znamená „příčina neznámá“.

Navštívíte-li lékaře s tím, že máte vyrážku, uslyšíte, že se jedná o ekzém, což je pouhá nálepka, ne odpověď. Patrně dostanete recept na léky a tipy, čím si máte pokožku mazat, ale žádné vysvětlení, *proč* jím trpíte ani jak se ho můžete zbavit. Doktor vám nejspíš sdělí, že při ekzému tělo napadá samo sebe – to znamená, že imunitní systém si plete kůži s vetřelcem a snaží se ji zničit.

To je mylný názor. *Tělo samo sebe nenapadá.*

Jaká je pravda? Ekzém je jenom název jedné záhadné nemoci – záhadné pro lékařský výzkum a vědu. Nálepka *nemoc postihující kůži* by byla přesnější – vystihuje, co lékařský výzkum o tomto onemocnění doposud zjistil.

Skutečné vysvětlení ekzému existuje. Odpověď najdete v knihách řady Mystický léčitel.

Výskyt záhadných nemocí dosahuje rekordního maxima. Každých deset let se počet lidí trpících autoimunitními chorobami nebo dalšími záhadnými chronickými nemocemi zdvojnásobí až ztrojnásobí. Nastal čas rozšířit definici záhadných nemocí, uvědomit si skutečnost, že miliony lidí potřebují odpovědi.

V následujících kapitolách odkryji pravou příčinu celé řady záhadných onemocnění a symptomů a prozradím vám, co musíte udělat, abyste se uzdravili nebo se před nemocemi ochránili.

Záhada přestane být záhadou.

LÉČEBNÝ KOLOTOČ

Když lidé chodí se svými záhadnými symptomy od lékaře k lékaři a nikam to nevede, nazývám to *léčebným kolotočem*. Ač se snažíte jakkoli z kolotoče vyskočit, pořád se jen točíte dokola v kruzích.

Ve většině profesí je práce jednoznačná. Nechci tím říct, že instalatéri, opraváři, účetní či právníci mají jednoduchá povolání. Nemají. Mají ovšem pevně daná pravidla. Nemá-li účetní sloupce v rovnováze, nakonec chybu v účetní knize najde a opraví ji. Instalatér, jenž přijde kvůli porouchané myčce nádobí, nakonec zjistí, které součástky je potřeba vyměnit, nebo zda je nutné koupit novou – i když to může zpočátku vypadat na těžký oříšek.

Rovněž některé aspekty medicíny jsou jasné. Když se například někdo zraní při lyžování, na příčině zlomené nohy není nic záhadného – ani na tom, jak zlomeninu zafixovat. S problémy, jako je zlomená kost – kde jsou příčina, následek a léčba jasně definovány –, je to jako při plavbě trajektem: cesta má konec, který je na jiném místě, než byl začátek. Možná cestu komplikuje mlha – fraktura je tříštivá nebo pacientovi uvízne pod sádrou uzávěr od pera, kterým si ulevoval od svědění –, ale stále známe bod A a bod B a zdravotnický personál ví, jak zraněného dostat z jednoho místa na druhé.

V této oblasti lékařská věda neuvěřitelně pokročila. Vyvinula život zachraňující metody, jež umožňují úplné uzdravení po automobilových haváriích, při zlomeninách kostí, po transplantaci srdce a mnoha dalších příhodách. Kde bychom byli bez oddaných odborníků, kteří denně provádějí rutinní zákroky a převratné operace?

Ve 20. století učinila lékařská věda revoluční objevy rovněž ve virologii, ale všechno se zametlo pod koberec. Kvůli nedostatku financí se tyto objevy nemohly posunout na další úroveň, a tak se všichni tito úžasní lékaři ocitli v koncích a jejich poznatky o virech se nebraly v úvahu.

Pandemie přinesla větší pochopení problematiky – a někdy je zřejmou příčinou utrpení virus. To ovšem neznamena, že lékaři podstatě konkrétního viru plně rozumí. I když virovou infekci rozpoznají, její vliv na zdraví, prevence nebo léčba zůstávají nejasné. Viry jsou složité. Jako společnost si to každý den uvědomujeme víc a víc. A víc než kdy jindy rezonuje nešťastné rozhodnutí týkající se revolučních objevů: kdyby se v minulosti neututlaly, dnes by měl svět odpovědi, jak se s covidem vypořádat.

Svět bude také znát odpovědi potřebné k ukončení epidemie chronických onemocnění. U záhadných nemocí často nebývají příčiny zjevné. Není zde jasný spouštěcí mechanismus, žádné jasné vysvětlení, proč člověk trpí. Lékaři nedokážou zmapovat bod A a bod B. Skeptický lékař u pacienta dokonce nevidí jednoznačné známky toho, že trpí – a tím nemocného odsuzuje k nekonečné pouti za důkazem, že jeho potíže opravdu existují.

Často si vyslechnete něco, co vám připadá jako odpověď. Možná se dozvíte, že máte kandidózu nebo syndrom zvýšené propustnosti střeva, nebo že máte špatný mikrobiom nebo mikroflóru, nebo že vám chybí proteiny nebo potřebujete zdravé tuky, nebo že za to můžou hormony, nebo ovoce, které jste snědli, a proto máte akné nebo málo energie nebo kopřivku nebo trpíte nadýmáním či jistou psychickou otupělostí. Ačkoli se to může zdát jako odpověď, je to stále součást kolotoče. Stav mnoha lidí potýkajících se s chronickým onemocněním se tedy nelepší.

Je načase, aby se to změnilo.

Chtěl bych vás ujistit, že na neexistenci psaných pravidel pro léčbu záhadných nemocí není nic špatného. Jako příklad si vezměte právo. Bezpočet lidí se stává právníky, protože tíhnou ke spravedlnosti. Přihlásí se na právnickou fakultu, najdou si zaměstnání a pak si najednou uvědomí, že spravedlnost, o níž můžou pro klienty usilovat, je velice omezená. To vše se děje v rámci lidmi vytvořených a někdy nespravedlivých zákonů. Pravidla nejsou vždy dobrá věc.

Nemáme-li pravidla pro záhadné nemoci, nejsou tím zároveň omezeny možnosti uzdravení – proniknete-li do tajemství, která prozradím na následujících stranách. Uzdravení je jedna z největších svobod, jež nám Bůh nabízí. Uzdravení je zákon Vesmíru, Světla či jakkoli jinak chcete vyšší moc nazývat, není právem daným lidskými pravidly, a tak zaručuje opravdovou spravedlnost. Možnost uzdravení ze záhadných nemocí, nespoutaná předpisy, přesahuje jakékoli představy.

ZÁVISLOST NA ODPOVĚDÍCH

Lékařský establishment je dost závislý na skutečnosti, že je hlavní zdravotnickou autoritou. Takže, co se stane, když alternativní ani konvenční lékaři neznají odpověď? Popřou to.

Místo aby přiznali „nevím“, onemocnění chybně diagnostikují. A předepíšíou léky nebo dietu, které neléčí, nýbrž škodí. Někdy se popření projeví jako nezájem – a pacient je odeslán k psychiatrovi, aby mu „pomohl“ od potíží, o nichž lékař tvrdí, že jsou psychosomatické.

Jako u každé závislosti je prvním nezbytným krokem, aby zdravotnické komunity přiznaly, že mají problém.

Ať už konvenční nebo alternativní, tradiční nebo netradiční, pokud zdravotnické komunity nepřipustí, že epidemie únavy, úzkosti a bolesti sužující převážně ženy, je skutečnost a pravou příčinu nikdo nezná, jak můžou výzkumníci sehnat

dostatek financí, aby zjistili pravou příčinu fibromyalgie, lupusu nebo endometriózy? Totéž se týká jakékoli jiné záhadné nemoci.

Jestliže jste nemocní, budete chtít trpět desítky let, než odborníci naleznou řešení?

Přichází za mnou mnoho matek a svěřují se mi, že před dvaceti lety chodily za lékaři se záhadnými symptomy, které byly diagnostikovány jako porucha štítné žlázy, migréna, hormonální nerovnováha nebo RS. Dnes sledují, jak jejich dcery procházejí stejným martyriem. Matky mi říkají, že by si nikdy nepomyslely, že ani po dvaceti letech medicína jejich potíže nevyлéčí, a dokonce je ani nedokáže uspokojivě vysvětlit. Ani by je nenapadlo, že pokrok medicíny v oblasti chronických onemocnění bude postupovat hlemýždím tempem. Nedokázaly si představit, že budou přihlížet, jak jejich dcery trpí stejně jako kdysi ony.

Odhalit pravý důvod bolestí nebo objevit spolehlivou léčbu skrytých příčin by nemělo trvat celé věky. Pacienti by neměli mít pocit, že tápají ve tmě.

Je načase, aby lékařský výzkum a věda byly upřímné a otevřené, aby uznaly, že se zdravotnický model musí přizpůsobit a posunout se dál, aby v oblasti chronických nemocí pokročily vpřed stejně rychle jako v jiných oborech, například operacích, jež zachraňují život. Máme-li zabránit tomu, aby se ještě několik dalších desetiletí nemoci označovaly nesmyslnými názvy, pak nastal čas, aby medicína připustila, že diagnostické testy jsou někdy neadekvátní nebo nespolehlivé a že lékařské vzdělání někdy nabízí pouze dohady.

Přišel čas, aby zdravotnický establishment začal hledat odpovědi, jimiž se budeme zabývat v této knize.

TYPY ZÁHADNÝCH NEMOCÍ

Záhadné nemoci se dělí do čtyř kategorií.

Prvním typem jsou *bezejmenné nemoci*. Člověk chodí od doktora k doktorovi, líčí mu svoje obtíže, podstupuje vyšetření za vyšetřením a dozví se, že mu nic není. Krev je v pořádku, magnetická rezonance, ultrazvuk ani další zobrazovací vyšetření a testy na nic podezřelého neupozorňují. Jediným vysvětlením, jehož se pacient trpící bolestí dočká, je, že to má všechno v hlavě – že je hypochondr, úzkostný, depresivní, přepracovaný nebo znuděný. Potom se může nemocný člověk vskutku zbláznit. A pokud lékař uvěří, že je pacientova bolest skutečná, ale neodkáže vysvětlit její příčinu, nazve ji *idiopatickou* – což je jenom nóbl výraz pro „neznámou“.

Neúčinně léčené nemoci jsou druhá kategorie záhadných onemocnění. V tomto případě umí zdravotnický establishment danou skupinu symptomů pojmenovat, nezná však prostředky k jejich vyléčení. Předepsané léky zdravotní stav pacienta nemění, nebo jej dokonce zhoršují, popřípadě je mu řečeno, že se takhle bude cítit už pořád.

Chybně diagnostikované nemoci, které tvoří třetí skupinu záhadných nemocí, mají sice název, ale ten není správný. Někdy to bývá způsobeno diagnostickými trendy. Například hormony jsou považovány za příčinu mnoha ženských potíží, které nemají nic společného s menopauzou, perimenopauzou, a dokonce ani s hormonální nerovnováhou. Lékaři chtějí svým pacientům pomoci, takže když se od ostatních dozvědí, jakou nálepkou tu kterou skupinu příznaků označují, přidají se k nim. Alternativní lékaři se nedávno vydali na hormonální cestu, podníceni desítky let trvajícím hormonálním hnutím v tradiční medicíně. Je to příklad, jak mohou módní trendy překračovat a mazat hranice mezi alternativním a tradičním.

U nemocí ve čtvrté kategorii *není známá skutečná příčina*. Vyslechnete si diagnózu, lékař stanoví léčebný plán, avšak příčinu potíží se nedozvíte. Klasickým příkladem jsou autoimunitní onemocnění. Konvenční medicína věří autoimunitní teorii, podle níž symptomy a nemoci způsobuje imunitní systém, který napadá orgány a žlázy. Této teorii věří dokonce i alternativní medicína. Obě medicíny používají podobnou léčbu. Diagnóza autoimunitní onemocnění a léčebný plán nevedou k pochopení toho, co zdravotní problém vyvolává, protože autoimunitní teorie je pouhá teorie. Lékařský výzkum a věda nedokážou vysvětlit, proč by imunitní systém napadal tělo. Představa, že se tělo může obrátit proti vám, respektive proti sobě, je jenom zakořeněný názor. Tělo se proti vám nikdy neobráť. Tělo vás nikdy nenapadne. Existuje jiná odpověď, proč lidé trpí autoimunitními onemocněními. Odpověď je v této knize.

Na cestě k nalezení odpovědi mohou lidé zjistit, že nemoc postupně spadá do všech čtyř kategorií. U prvního doktora se pacient dozví, že symptomy jsou psychosomatické a že by měl začít cvičit, meditovat nebo si najít koníčka, aby přišel na jiné myšlenky a zlepšila se mu nálada. Další odborník potvrdí, že jde o skutečný problém, dá mu jméno jako třeba lupus a potom, s nejlepšími úmysly, doporučí neúčinnou léčbu. Pacient se stále necítí dobře, a tak navštíví dalšího lékaře, jenž mu sdělí novou diagnózu, RS – nesprávnou –, a předepíše „léky“, které postiženého vzdalují od uzdravení. Pacient rozhodnutý nevzdat se, se tedy vydá za čtvrtým doktorem. Ať už lékař označí symptomy nálepkou lupus,

roztroušená skleróza nebo chronický únavový syndrom, pacient uslyší „příčina neznámá“ nebo teorii o tom, proč k onemocnění dochází, což ale stále neobjasňuje *pravou* příčinu.

Nevědět, proč trpíte, je realita života s téměř jakýmkoli chronickým symptomem nebo nemocí, ať už nejsou diagnostikovány vůbec, jsou diagnostikovány mylně, neúčinně léčeny, nebo přesně diagnostikovány bez vysvětlení, co je skutečnou příčinou. Kdyby bylo chronické utrpení plně pochopeno, epidemie záhadných nemocí by nesužovala obyvatelstvo v takové míře jako dnes. Proto existuje tato kniha: aby vám a vašim lékařům poskytla odpovědi týkající se lupusu, roztroušené sklerózy a chronického únavového syndromu – a dalších desítek záhadných nemocí –, abyste mohli vyřešit záhadu a žít zase jako dříve.

MÓDNÍ VÝSTŘELKY NEMAJÍ BUDOUCNOST

Většina módních trendů nezískává v konvenční a alternativní medicíně popularitu proto, že jsou účinné. Stávají se populárními díky osobním zájmům určitých skupin – moci a penězům skrývajícím se za nimi –, které umožňují, aby se trendy šířily.

Možná že auto, telefon nebo značkové oblečení přicházejí do módy díky tomu, že jsou kvalitní a užitečné nebo hezké, ačkoli spousta užitečných produktů vysoké kvality se na trhu nikdy neobjeví. Za těmito trendy se skrývá velká moc a peníze. A stejně je to s lékařskými trendy. Teorie, myšlenkové postupy nebo chytlavé slovo stojící za lékařským trendem – ať už alternativním, konvenčním, funkčním, integrativním, nebo holistickým – spolu se zájmovými skupinami mají mnohem větší sílu ovládnout vědomí člověka, než jakou disponují výsledky či přínos.

Trendy týkající se zdraví a životního stylu jsou také vábivou reklamou. Přívržence přitahují velice snadno, když lidé, kteří je propagují, jsou plní života, protože jim je dvaadvacet a ještě neonemocněli. Obraz silného a mladého člověka působí mocně; je snadné uvěřit, že všechno, co dělá, je odpověď. Pro někoho, kdo se potýká se symptomem nebo onemocněním, jsou tyto trendy ztráta času. Vedou lidi k pochybnostem o vlastním úsilí a schopnostech. Říkají si, že kdyby vydrželi dodržovat cvičební režim – nebo užívat proteinový prášek či konzumovat stravu neobsahující ovoce – déle, dosáhli by slibovaných výsledků. Existuje spousta dvaadvacetiletých, kteří jsou nemocní a trpí, ale nejsou vidět. Bez ohledu na váš věk problém nepředstavujete vy.

Jak zdravotnické trendy fungují, si ukážeme na příkladu restaurace, kde v týdnu Díkůvzdání nabízejí krocaní specialitu. Večeře je za ty roky provázena tak bombastickou reklamou, že samotné jídlo úplně zastíní. Nikdo si nevšimne, že krocana vlastně nikdy nepodávali – v kuchyni vždycky tajně upečou husu. Jestli někomu ze zákazníků maso chutná jinak, než by čekal, nic neřekne a jen si pomyslí, že se mu změnila chuť. Klasický příklad obchodní taktiky, kdy vás nalákají na kvalitu a pak vám dají něco podřadného, tak jak se to děje s mnoha trendy ve zdravotnictví.

Trendy týkající se lékařství, zdraví a životního stylu jsou něco jako císařovy nové šaty. Falešnou sebejistotou a popřením se snaží odvést pozornost od nedostatků. Tyto trendy mají totiž samy o sobě značnou životaschopnost. Jestliže si hodnotový systém najde stoupence, jenž ho intenzivně a přesvědčivě prosazuje, stává se postupem doby grizzlym, jehož síla zdolá zdravý rozum. Tímto způsobem se zrodilo mylné přesvědčení, že nesacharidová strava vyřeší kandidózu, nesprávný názor, že u Hashimotovy nemoci imunitní systém napadá štítnou žlázu, a pošetilé pokusy léčit lymeskou nemoc antibiotiky.

Některé trendy ale nejsou jenom špatné. Podívejme se, co se děje při hypotyreóze. Po světě chodí mnoho žen s touto poruchou a trpí bez ohledu na to, zda ji diagnostické testy zjistily, nebo ne. Citliví lékaři integrované medicíny chápou, že potíže těchto žen jsou reálné, a uznávají, že nejde o hypochondrické ani unuděné paničky v domácnosti. Takoví doktoři obvykle prohlásí: „Testy to neprokázaly, ale myslím, že trpíte nedostatečnou funkcí štítné žlázy.“ A potom nemoc léčí kombinací léků a diety.

Pro ženy, jež se cítily neustále přehlížené, je to pokrok. Přesto je hypotyreóza dosud v záhadném stadiu, neboť lékaři zatím neodhalili její příčinu. Hypotyreózy se pacientka bez ohledu na léky, které užívá, nezbaví. Mnozí pacienti nevědí, že předepsané léky se štítnou žlázou nic nedělají ani že nebyly předepsány přímo na ni. Hypotyreózu neléčí. Funkce štítné žlázy nadále zůstává snižena; léky pouze pomáhají maskovat symptomy.

Totéž platí o bezpočtu dalších nemocí. Připomeňme si ty, které jsem jmenoval na začátku této kapitoly: fibromyalgie, lupus, lymeská nemoc, roztroušená skleróza, chronický únavový syndrom, migréna, kolitida, revmatoidní artritida, syndrom dráždivého tračníku, celiakie, nespavost, úzkost, deprese... Mohlo by se zdát, že zdravotnické komunity se těmito onemocněními zabývají jen proto, že mají názvy nebo že se o nich objevují zajímavé teorie nebo že jsou dostupné populární léčebné metody. Musíme si však uvědomit, že pokud jde o problematiku bolesti

a záhadných nemocí, lékařský výzkum a věda se stále nacházejí v době temna. Je třeba také vědět, že chybné diagnózy jsou běžná záležitost. Stále panují značné zmatky v tom, co je čím způsobeno.

Závěr je tedy jasný: módní trendy nejsou odpověď.

NENÍ TO V HLAVĚ

Velice rozšířený jev, který se týká především žen, je, že skutečné, jednoznačné onemocnění naráží na skepsi, lhostejnost nebo špatnou informovanost zdravotníků, již by měli znát odpovědi. Lékaři nemůžou za to, že neznají příčiny záhadných symptomů nebo že to které onemocnění nesprávně označují. V některých případech se na potřebný výzkum nedostává financí nebo módní vlivy směřují studie špatným směrem. Jindy je jenom otázkou času (což mohou být ale celá desetiletí), než bude dostupná patřičná diagnostická metoda.

Lékaři se často učí, že pokud chybí vysvětlení, je vhodné pacientům sdělit, že jejich onemocnění je psychosomatické. Zdravotnický establishment se domnívá, že je to pro nemocné jakési varování, což by byla pravda... kdyby nemoci byly skutečně psychosomatické. S každým dalším rokem je obyvatelstvo nemocnější a mnozí lékaři si toho všimají. Žít se symptomy je nová normalita, obzvláště pokud jde o reprodukční systém. Mnozí lékaři označují nemoc nálepkou, i když není správná, rychleji než v nedávné minulosti.

Záhadné chronické nemoci mají skutečné fyzické příčiny; lékařský výzkum a věda je dosud nezjistily nebo neuznaly. Často uplyne mnoho let a do vzduchu vyletí tisíce dolarů, než lidé bojující se záhadným onemocněním najdou v mých knihách informace od Ducha soucitu. Přátelé a rodina je možná prosí, aby přestali hledat odpovědi, a nabádají je, aby přijali stanovenou diagnózu a pomoc odborníka. Přesto je stále něco pohání vpřed: elementární touha přežít, odhodlání vytěžít ze života co nejvíc, instinktivní přesvědčení, že si zaslouží být zdraví.

Neumím slovy vyjádřit, jak se klientům uleví, jak úžasně je posílí, jakmile pochopí, co způsobuje jejich utrpení.

Nyní je důležité zdůraznit následující: za své onemocnění se nesmíte vinit. Nemoc jste si nepřivolali ani nezpůsobili. Není to vaše chyba. Nezasloužíte si, abyste se cítili špatně. Bůh vám dal právo uzdravit se.

Jestliže se potýkáte s chronickým onemocněním, určitě jste se setkali s lidmi, kteří tvrdili: „Vždyť ale vypadáš zdravě,“ nebo „Vypadáš dobře,“ nebo „Nevypadáš nemocně.“ Nepochybně jste přestali pravdivě odpovídat na dotaz „Jak se máš?“,

protože nechcete poslouchat řeči typu „Ještě ti není líp?“ Méně emočně zničující je předstírat, že je vám dobře, než poslouchat, že konkrétní léčba vyřeší vaše potíže – jako byste už sami, ve snaze najít odpovědi, nedošli až na kraj světa. Patrně vám nespočet lidí vyprávěl o svých nemocných příbuzných – jak na tom ostatní byli hůř než vy.

Když jste zdraví, je snadné chrlit teorie o tom, jak musejí nemocní změnit způsob uvažování a myslet pozitivněji. Pokud neznáte pravou příčinu symptomů – bolesti, únavy, nadýmání, ekzému, úzkosti –, snadno podlehnете dojmu, že někdo je nemocný proto, že má strach se uzdravit, nebo je simulant, který si ve skrytu duše užívá pozornosti, jíž se mu díky nemoci dostává.

Kdokoli vám řekl, že právě kvůli tomu jste nemocní, mýlil se. Takové názory situaci trpících jenom zhoršují. Vedou k tomu, že se lidé za své problémy stydí a nechtějí vyhledat pomoc – z obavy, aby nebyli označeni za podvodníky, slabochy nebo stěžovatele, mají pocit, že své potíže musejí skrývat.

Jednou provždy platí: nikdo nechce být nemocný ani znemožněný. Nikdo nemá strach z uzdravení.

Lidé se nemocí bojí, a proto trousí necitlivé poznámky. Jako by se ve skutečnosti chtěli ujistit: „Nikdy nebudu muset procházet tím, čím teď procházíš ty, že?“

Nemocnému je však třeba říct: „Slyším tě, vidím tě. Věřím ti a věřím v tebe. Vím, že tvé utrpení je skutečné, ale určitě existuje cesta vedoucí k vítězství. Na té dlouhé cestě jsem stále s tebou.“

Známe-li příčinu onemocnění (a víme-li, co příčinou *není*), je polovina bitvy vyhraná. V další fázi musíme zjistit, jak se uzdravit. Budete-li se řídit radami týkajícími se práce s touto knihou, které jste našli v úvodu, dojdete ke kýženému cíli.

Duch soucitu zná odpovědi. Chce, abyste poznali tajemství záhadných nemocí. Chce, abyste se vy a vaši blízcí vyléčili, abyste věděli, kterým směrem se vydat, a abyste měli svůj život pod kontrolou.

Duch, jenž sám je nejvyšším soucitem, ví, čím lidé na Zemi trpí.

Bůh mě obdařil schopností získávat skrze Ducha soucitu rozsáhlé informace o léčebných metodách, jež předbíhají dobu. Díky tomu se bezpočet lidí všeho věku – včetně samotných lékařů –, kteří ke mně přišli hledat řešení své chronické záhadné nemoci a znovu získat kontrolu nad svým zdravím, úplně uzdravil. V následujících kapitolách najdete řešení i vy.